

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Territori i Habitatge

Comissió de Transició Ecològica

Sessió 31, dilluns 2 de març de 2026

Presidència de l'Il·lm. Sr. Joaquim Calatayud Casals

Sessions 31 de la CTH i 18 de la CTE

Les sessions de la Comissió de Territori i Habitatge (CTH) i de la Comissió de Transició Ecològica s'obren a ****. Presideix Joaquim Calatayud Casals, acompanyat del vicepresident, Albert Salvadó Fernández, i del secretari, Francesc Jesús Becerra Ramírez. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Eva Candela López](#), [Neus Comes Pon](#) i [Manel Ezquerro Tomàs](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Montse Ortiz i Martí](#), [Judith Toronjo i Nofuentes](#) i [Salvador Vergés i Tejero](#), pel G. P. de Junts; [Ester Capella i Farré](#) i [Lluïsa Llop Fernández](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Àngels Esteller Ruedas](#) i [Eva García Rodríguez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Andrés Bello Sanz](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica
Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

El president

Sí. Bona tarda. Diputats, diputades, consellera, secretari general, l'equip que acompanya la consellera, sigueu tots molt benvinguts a la Comissió de Territori i de Transició Ecològica, conjuntament amb el diputat Gimeno, alcalde i president de la Comissió de Transició Ecològica, i el secretari de la Comissió, en aquest cas el diputat Salvadó.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00022/15

Donarem inici amb aquest únic punt que és projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per aquest 2026. Inicialment, els diferents portaveus, si hi ha algun canvi, algun canvi de diputat a la comissió o podem continuar?

Eva Candela López

Sí. Gràcies, president. Canvi vol dir substitució dels diputats o substitució de portaveus? Substitució de diputats.

El president

De diputats.

Eva Candela López

D'acord. Doncs del grup Socialista Units per Avançar el diputat Jordi Ribas substituirà la diputada Neus Comas.

El president

Molt bé.

Eva Candela López

I el diputat Guillem Sànchez, que està a punt d'arribar, substituirà el diputat Manel Ezquerri.

El president

D'acord, diputada. Diputada Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

La diputada Sònia Martínez substituirà el diputat Salvador Vergés i el diputat Joan Canadell substituirà el diputat Ignasi Prat.

El president

Molt bé. Informar-vos que ja els hi donaré la paraula com a portaveus dels diferents grups parlamentaris i vostès mateixos, independentment que hi intervingui un o dos, ja s'ho gestionaran. Fer referència també als terminis que hem marcat per la comissió, que no tinguem problemàtiques després. Com vam informar, la intervenció de la consellera serà de màxim d'una hora. Després hi haurà la intervenció dels diferents grups parlamentaris que, com ja saben vostès, de major o menor, i tindran una intervenció de deu minuts com a màxim. Seguidament, la consellera tindrà una resposta de màxim de trenta minuts. Després, els diferents portaveus tindran una altra intervenció de cinc minuts. I l'últim punt, que és on la consellera, com tradicionalment o normalment, es dona un termini màxim de quinze minuts.

Per tant, una vegada donat les diferents prerrogatives de com funcionarem, sí que els demano que facin una utilització del temps pertinent per tirar endavant la sessió. I també, com saben vostès, doncs tindrem una mica de màniga ampla si creuen oportú d'uns segons més o allargar una mica més la intervenció per a temàtiques puntuals o necessàries que puguin portar a terme.

Per tant, consellera una altra vegada, honorable consellera, benvinguda a les dues comissions i quan vostè vulgui.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Molt bé. Moltes gràcies, presidents. Diputats, diputades i permetin-me també que agraeixi a l'equip de la conselleria, del departament que m'acompanya i el secretari també, que podrà participar si hi ha alguna qüestió per aprofundir o per donar resposta a les peticions que ens puguin fer.

Tal i com he pensat la intervenció, començaré per algunes reflexions i dades més genèriques del pressupost, també del propi departament, dels objectius que perseguim com a departament i com es trasllada això en la proposta de pressupost

del 2026. I després aniré aprofundint en cadascun d'aquests àmbits que són, com vostès saben, perquè n'hem parlat en diferents comissions, l'àmbit de l'habitatge i rehabilitació i regeneració de barris, l'àmbit de la mobilitat i el transport públic, l'àmbit de les infraestructures i, finalment, la transició ecològica en el seu conjunt, per tant, transició hídrica, gestió de residus, transició energètica i conservació i preservació de la biodiversitat. Per tant, aquesta és l'estructura.

Els deia que volia començar per una reflexió més genèrica, sobre el paper que tenen els pressupostos i per què el Govern dona la importància que han de tenir els pressupostos i la necessitat d'aquests pressupostos 2026 per a Catalunya. Feia pocs dies que estava compareixent en aquesta comissió també i parlava de la importància de les institucions democràtiques. Parlava també de, en fi, de les arrels profundes que tenim com a institució, com a govern, i també la voluntat d'avançar plegats, més veient com veuen vostès també dificultats en el panorama internacional o geoestratègic.

Els deia també que la història continua i que crec que els polítics hem de tenir la responsabilitat avui de trobar projectes compartits, de trobar grans consensos que beneficiïn finalment no un o altre govern, sinó els catalans i catalanes en el seu conjunt i que construeixen país finalment. I la capacitat de gestió dels governs, efectivament, està vinculada a la dimensió pressupostària i també ho estan infraestructures estratègiques absolutament estratègiques per al país, algunes de les quals avui detallaré.

Per tant, els deia també que des del meu punt de vista i del govern, el patriotisme, finalment, també es determina per la voluntat de trobar consensos i de tenir la capacitat de conformar majories prou sòlides per fer avançar, ja els ho dic, no un govern, sinó el país. I també els deia i avui ho volia reiterar, que crec que és del tot necessari, en aquests moments més que mai, acords estructurals per afrontar reptes no menors, específics, alguns de caire internacional que tenen incidència a casa nostra i d'altres específics que ens poden fer més forts o que ens poden debilitar si no sabem construir la unitat necessària per adaptar-nos i superar-los.

Estem en un moment, ho veuen, de populismes nacionalistes a nivell global. Hi hauria qui pogués

Fitxer2

tenir la temptació de convertir la política en un plató d'espectacles –utilitzar insults, assenyalaments concrets, no?, exclamacions. Però tot això, potser, en termes electorals pot tenir algun rèdit, però jo crec que en aquests moments Catalunya necessita polítics que tinguin Catalunya al cap i al cor i que pensin, per davant de qualsevol altra qüestió, en el país. Jo crec que és una manera de fer política respectable; crec que és la que necessita més que mai aquest país. I, per això, el Govern no només presenta aquesta proposta, sinó que estén la mà al diàleg, a l'acord, perquè pensem que és posar per endavant el país.

Algunes dades generals, els hi deia, del pressupost. El pressupost de la Generalitat creix en un 22,8 per cent respecte al 23. Imagino que són dades que a hores d'ara doncs ja s'han repetit en algunes comissions. Hem vist també com diferents sectors públics del nostre país –mestres, pagesos, bombers, mossos, metges– ens demanen..., i pensem que mereixen que tinguem la capacitat política de posar-nos d'acord per donar resposta a alguns dels reptes que ens plantegen també en l'enfortiment dels serveis públics. I, a més a més, jo estic convençuda que els que esteu aquí –perquè és una comissió que heu treballat diferents temes en l'àmbit d'infraestructures, de mobilitat– esteu convençuts que això ha de ser així. Per tant, els pressupostos, què ens determinen? Doncs tenir una major capacitat de resposta, més inversió estructural, més unitat i més impuls econòmic. Són 49.162 milions d'euros, que representen el pressupost més ambiciós de la història del nostre país. Per tant, en aquest moment, els que estem aquí tenim la capacitat de decidir si els volem utilitzar per encapçalar el creixement i progrés respecte al nostre entorn europeu o bé si es vol bloquejar, frenar, restar el que pot significar, com dic, una capacitat econòmica important per al progrés de Catalunya.

Algunes dades més específiques del departament –els he donat aquestes més genèriques. El departament –ho veuran en les dades que tenen– el podem veure només com a propi Departament de Territori o un pressupost consolidat. Això implica augmentar tot el que té a veure amb empreses públiques i consorcis. Si veiem del propi departament, són 3.398 milions d'euros –del propi departament, com dic–; si ho veiem en termes consolidats i, per tant, els consorcis i les empreses públiques

vinculades, són 7.075 milions d'euros. Ho mirin com ho Mirin, implica aproximadament un creixement d'un trenta-dos per cent respecte al 2023, per tant, és un creixement important el del departament, consolidat o no.

Aquestes són les dades. Si ho veuen en termes de percentatges de destinació d'aquests recursos, veuran, efectivament, que els objectius que persegueix aquest pressupost són en l'àmbit de l'habitatge i regeneració dels nostres barris i viles, en l'àmbit de la transició verda –hídrica, energètica, de residus i biodiversitat– i tot un bloc d'infraestructures sostenibles i també de foment del transport públic. És el que vàrem marcar, com a departament, com a línies prioritàries i, evidentment, és el que reflecteix aquest pressupost en termes de recursos destinats. Per tant, com els deia, 3.453 milions d'euros a Territori, Habitatge i Transició Ecològica com a recursos propis, aquest augment de l'entorn del trenta, trenta-dos per cent respecte al 2023.

Reptes més concrets, més enllà d'aquests eixos que els he marcat com a prioritaris: la millora de l'emancipació dels joves, l'enfortiment del transport públic, el pla de barris, per citar alguns aspectes que són molt fonamentals en aquest pressupost. Com vostès saben, el problema de l'habitatge preocupa a nou de cada deu catalans; per tant, en fi, aquest problema no ha començat ara, però és un problema que tenim i, per tant, hem d'abocar-hi els recursos necessaris per fer-hi front. Els objectius del pressupost més importants és incidir en aportar, per tant, solucions al problema d'habitatge a casa nostra, d'una banda, i també hi ha recursos destinats –ara us en donaré el detall– a una estratègia transversal per mitjà del tanteig i retracte, per mitjà també de la protecció normativa, per mitjà d'alçar o posar a disposició solars públics per a la construcció del parc d'habitatge protegit que hem de construir i també per al desplegament dels crèdits d'emancipació per a joves. Per tant, aquestes serien les polítiques d'habitatge que hem anat impulsant i, per tant, on van destinats els recursos de manera prioritària.

D'altra banda –ho hem parlat en aquesta comissió precisament–, acumulem anys de desinversió en l'àmbit de la mobilitat pública catalana i, per tant, construir de manera estratègica la mobilitat per vincular la ciutadania als pols econòmics, als centres de treball, als llocs on s'expressa la cultura i es produeix cultura –escoles, serveis– com un tot és un objectiu prioritari d'aquest Govern i per això també hi ha una acumulació

de recursos en aquestes partides. I en això, en fi, crec que hi podem aportar, a través d'aquest pressupost, un suport absolutament indispensable.

Hem vist també com aquest hivern de pluges, després d'anys de sequera, doncs ens han causat diferents elements negatius a les infraestructures. Tampoc, per tant, podem oblidar en aquest pressupost la capacitat i els recursos que han d'anar destinats a la capacitat tecnològica per adaptar-nos i superar tots els problemes derivats del canvi climàtic, no només en règim pluviomètric i de sequera, sinó també en l'impacte en les nostres infraestructures. Per tant, fer infraestructures resilients, que és un capítol important també d'aquest pressupost. Tornaran els dies d'anticicló, tornaran els dies de sequera. Saben que els dic que moltes vegades a l'ACA diuen; «Falta un dia menys per a la propera sequera.» Per tant, això és així. Ara bé, sí que no seria comprensible que el país, després del que ha patit, no estigués preparat per tornar a patir el que va patir, com dic, fa uns anys. Sectors molt importants de la nostra economia així ho varen fer palès i ho varen veure i viure. I per aquesta raó, també, en aquests pressupostos hi trobaran partides importants vinculades a aquest tipus d'infraestructures i a aquest tipus de capacitat tecnològica per adaptar-nos a l'impacte negatiu del canvi climàtic.

La transició ecològica –m'ho han sentit dir moltes vegades– no només l'estem impulsant en termes de sostenibilitat, sinó també de competitivitat econòmica. Un país del segle XXI, modern, ha de treballar amb productes de proximitat, amb energies netes, amb habitatges intel·ligents, climàticament doncs adaptats, amb infraestructures verdes i amb una nova industrialització en aquest cas sostenible per impulsar que puguem viure, moure'ns i produir d'una manera neta. Per tant, la transició verda per si mateixa, com a objectiu climàtic i de sostenibilitat, té tota la seva importància, però en aquests moments veiem com, a més a més, és fonamental per a l'impuls del creixement econòmic que un país europeu com el nostre, modern, ha d'assumir.

No m'oblido tampoc de la importància cabdal que tenim els catalans i catalanes en el nostre entorn i en els nostres paisatges. El bon funcionament de les nostres identitats i arrels està abraçada a ciutats, a pobles, a bosc i a muntanya –Pirineus i Mediterrània és el que ens defineix com a país. Per tant, veuran també en el

pressupost que existeixen inversions i actualitzacions que són tan necessàries com insubstituïbles.

Per tant, amb això he volgut repassar els diferents objectius que tenim com a departament i els blocs que ara els aniré desgranant amb algunes xifres i projectes que, de no tenir aquests pressupostos, doncs tindran dificultats perquè siguin una realitat aquí a casa nostra.

Començaré per l'habitatge i la millora dels nostres barris. M'ho han sentit també dir moltes vegades: la casa és l'espai de referència que ens permet desenvolupar el nostre projecte vital, i amb dignitat. Sense aquest espai de seguretat i aquest dret cobert, es veuen afectats altres drets, com la salut, com l'educació o la cultura. Per tant, l'habitatge, en aquests moments, més enllà del dret que representa, incideix molt directament en la igualtat d'oportunitats i és un factor, per tant, absolutament determinant en la cohesió entre catalans i catalanes. Vivim en una situació d'emergència residencial que reclama un canvi de perspectiva i un impuls absolut en l'àmbit d'aquestes polítiques d'habitatge que requereixen diàleg, que requereixen col·laboració i concertació social i política també. Per tant, tenim el ferm compromís de liderar, d'impulsar una política pública d'habitatge adreçada al conjunt de catalans i catalanes; una política que ha de ser estructural, tal com l'hem dissenyat, que s'ha de mantenir en el temps, ha de ser sostinguda, i transformadora del model que havíem tingut fins ara per tal de tenir per primera vegada a Catalunya un parc d'habitatge públic, de lloguer assequible protegit de manera permanent. Per tant, hem de buscar mecanismes que actuïn sobre les causes de fons –la manca d'oferta– i també sobre els seus símptomes.

Destaquem quatre grans prioritats en aquest bloc d'habitatge. El pressupost global és de 1.900 milions d'euros –1.250 de recursos propis i 650 vinculats a l'Institut Català de Finances–, en aquesta política de finançament del pla 50.000, i els quatre objectius són: abordar l'emergència habitacional, incrementar el parc d'habitatge protegit i assequible, la rehabilitació energètica i estructural del parc d'habitatges existent –després els donaré algunes dades de la seva edat mitjana, d'aquest parc d'habitatge– i la millora de qualitat de vida dels pobles i ciutats. Per tant, el

pressupost que veuran en habitatge és la fotografia d'una prioritat política en aquests quatre objectius molt clara.

Què volem obtenir o quin objectiu ens marquem amb aquests recursos econòmics? Esperem aconseguir 89.500 ajuts de lloguer, 2.500 nous habitatges a preu limitat per a menors de trenta-cinc anys que adquireixin la seva primera llar i arribar als 25.000 pisos de l'Agència d'Habitatge de Catalunya, ja siguin de titularitat pròpia o per cessió, i la inversió en la millora dels vint primers barris que han estat beneficiaris del pla de barris i poder arribar, a més, a una nova convocatòria que poguéssim fer aquest 2026.

Respecte al primer àmbit –abordatge de l'emergència residencial i protegir el dret a l'habitatge–, ens mereixen especial atenció aquells col·lectius que tenen algunes mancances específiques, com són aquelles llars que estan destinant més del quaranta per cent dels seus ingressos a les despeses d'habitatge, amb el risc, com els deia, que això comporta de la limitació d'altres drets com alimentació, salut, educació, oci, que impacta directament també en la vida dels infants.

O, també, un altre col·lectiu d'especial atenció a aquestes polítiques: els joves. Saben que aquí a Catalunya tenim l'edat d'emancipació més tardana respecte al nostre entorn. Per això s'incrementa la dotació d'ajuts destinats a reduir aquest esforç de pagament de les famílies de lloguer a les llars, millorant tant les prestacions com els criteris d'accés. Aquest 2025 es van concedir 84.000 ajuts, i l'objectiu, gràcies també al treball del Grup Parlamentari dels Comuns i a aquest increment en els recursos i en la negociació, és poder arribar a quaranta mil llars més. Per tant, 100 milions d'euros addicionals en aquest apartat perquè aquests ajuts al lloguer puguin arribar a més famílies i puguem pal·liar aquestes famílies que estan destinant més del quaranta per cent dels ingressos a mantenir el lloguer.

Sobre els joves. Facilitar l'accés dels joves a un habitatge digne. Saben que és una de les prioritats, segur que compartida per tots vostès també. Dues estratègies principals en aquestes polítiques: primer, destinar com a mínim el vint-i-cinc per cent del parc d'habitatge a construir el pla 50.000, destinat, com dic, com a mínim als joves menors de trenta-cinc anys, i continuar implementant el Fons d'Emancipació Juvenil amb una bonificació dels préstecs per al finançament de l'entrada d'aquesta

adquisició del primer habitatge per als joves. Aquí hi ha un pressupost previst de 50 milions d'euros. És un programa que està tenint molt bona acollida, i prova d'això és que el gener del 2026 hi ha ja 1.421 sol·licituds aprovades del programa del 2025. Per tant, recursos addicionals per també incrementar l'edat dels trenta-cinc a més enllà per poder arribar també a més joves en l'adquisició d'aquest primer habitatge.

Un altre element: concertació amb altres agents, que és del tot necessari. Aquí destacar dues actuacions. Primer, l'ampliació de la dotació econòmica a les administracions locals i comarcals per a la concertació de tots els serveis que s'estan realitzant des de les oficines locals d'habitatge i les borses, així com l'ampliació del fons de lloguer social, amb un pressupost de 30 milions d'euros. I l'ampliació també dels recursos de la xarxa d'habitatges d'inclusió, que gestionen les entitats del tercer sector, amb 7 milions d'euros. Per tant, aquí són recursos destinats a ajudar els ajuntaments, els consells comarcals també, en la gestió d'aquestes borses i el tercer sector, amb la xarxa d'habitatges d'inclusió que ells gestionen: 30 milions d'euros més 7 milions d'euros.

I, finalment, en aquest primer objectiu d'habitatge, d'atenció a col·lectius doncs amb especial dificultat, també implementem el nou servei de prevenció i estabilització residencial

Fitxer 3

amb programes de concertació amb els propietaris d'habitatges. Coneixen alguns programes com el Reallotgem, com el Garantim com a ajuts d'especial urgència, amb una dotació de 16 milions d'euros per poder desplegar tots aquests programes vinculats a aquesta nova oficina d'acompanyament a la pèrdua d'habitatge.

En aquests moments, des dels serveis que tenim actuem just en el moment de la pèrdua, necessitem recursos per arribar abans i, per tant, acompanyar les famílies abans de la pèrdua de l'habitatge i poder intentar evitar, doncs, aquests desallotjaments i aquestes pèrdues.

Segon objectiu: increment del parc residencial protegit i assequible. Aquest és un dels objectius més complexos i ambiciosos que tenim. Estem en aquests moments,

gràcies als ajuntaments, posant a disposició més sòl, més solars públics i assegurant també, a través de l'Institut Català de Finances, el finançament de les promocions de reserva pública de solars.

El pressupost per a la promoció d'habitatge protegit i assequible que contempen els pressupostos és de 150 milions d'euros, que els hi desglosso a grans trets.

Subvencions i bonificacions a la promoció són 25 milions d'euros. Subvencions per a l'ampliació del lloguer social per assolir aquest objectiu del nou per cent que ens marca el pla territorial sectorial d'habitatge destinat a lloguer, 25 milions d'euros destinats a les administracions locals. I la promoció directa per part del propi Incasòl, per tant, promoció directa del Govern a través d'Incasòl, que arriba als 100 milions d'euros. Són noves promocions d'habitatge assequible, noves adquisicions també d'habitatges del mercat que passen a titularitat pública i, a més a més, passen a tenir una qualificació de protecció permanent. Saben que aquesta és una política que des del primer moment hem tingut molt clara: tot allò que destinem de recursos públics a aquest parc o a l'adquisició d'habitatges ha de tenir una qualificació permanent.

En aquest sentit, la finalitat és continuar amb l'adquisició, tant per part de l'Agència d'Habitatge de Catalunya com per part de l'Incasòl, a través del tanteig i retracte, de la compra preferent, i el pressupost destinat a aquestes compres preferents és de 224 milions d'euros. Per tant, ampliació del parc residencial protegit i del parc públic, que incideix en augmentar l'oferta en un moment de demanda creixent.

Tercer objectiu que els assenyalava: rehabilitació del parc residencial. Els deia que els donaria algunes dades: prop del quaranta per cent dels edificis residencials a Catalunya es van construir entre l'any 1961 i 1980 i el vint per cent, abans dels anys seixanta. El trenta-vuit per cent dels edificis es van construir entre el 81 i el 2010 i el 2,2, entre l'11 i el 20. És a dir, el seixanta per cent del parc residencial existent en aquests moments té una antiguitat que supera els quaranta anys, el que indica que és del tot necessari aplicar polítiques i, per tant, recursos en el pressupost de rehabilitació energètica i estructural.

La rehabilitació dels habitatges i projectes de regeneració urbana també es contempen en el pla de barris i permet intervenir en el territori per actualitzar-ho, per

guanyar qualitat urbana, però són del tot necessàries també partides específiques més enllà del pla de barris.

És veritat que els fons Next Generation ens han permès una inversió important, però ara cal continuar. Ara que hem engegat la màquina de la rehabilitació a través dels fons Next Generation, hem de continuar de manera..., com els deia, són polítiques que han de ser estructurals i que s'han de mantenir i sostenir en el temps. Edificis, habitatges, eficiència energètica; per tant, guanyar confort i qualitat de vida.

És una manera també d'injectar recursos en aquest parc d'habitatge antic, però també de revitalitzar àmbits urbans i també de dinamitzar economies locals. Per tant, tots els aspectes s'han de tenir en compte.

El pressupost que proposem per a aquest 2026 en l'àmbit de la rehabilitació és de 120 milions d'euros en el seu conjunt; 115 per a convocatòries de rehabilitació energètica, accessibilitat, patologies estructurals, cascs antics i grans patrimonis destinats a immobles i 5 milions d'euros específics que es destinaran a polítiques d'habitatge i rehabilitació en municipis petits. Perquè és necessari atendre les diferents realitats territorials i és necessari adaptar-nos a actuacions de municipis més petits on les polítiques més genèriques, a vegades, com pot ser el pla de barris, doncs, no s'hi acaben d'adaptar.

I finalment, com els deia, en l'àmbit d'habitatge estem ja amb el pressupost del 2025, però també hi ha un impacte en el 2026, iniciant aquests projectes d'aquests vint primers plans de barris ja adjudicats. Avui, precisament, teníem reunió amb els alcaldes, alcaldesses i equips tècnics d'aquests vint municipis i ciutats. Però en aquest pressupost contemplaríem poder augmentar la convocatòria del pla de barris d'enguany, d'aquest 2026, per tal de duplicar, si aquest pressupost s'aprova, i poder atendre enguany quaranta barris més i no vint, doncs, com hem fet aquest any. Pensem que val la pena fer aquest esforç i posar aquests recursos a mans dels ajuntaments i de la rehabilitació urbanística i també social.

Següent bloc: transport públic. No cal que insisteixi en la necessitat i la importància de transformar i d'invertir en l'eficiència i en la millora del transport públic a Catalunya. No podem ser un país capdavanter si no tenim una mobilitat pública potent al servei de tots els catalans i catalanes, i això exigeix inversions. Són

inversions que són necessàries, són productives. No és que el transport públic sigui més sostenible, que ho és, i absolutament necessari per a la descarbonització; és que ha de ser un revulsiu d'ordre en la mobilitat i d'impuls també en la competitivitat i en l'economia. I ho ha de ser per al conjunt de Catalunya.

És un esforç pressupostari que arribaria als 2.049 milions d'euros, que representaria el vint-i-nou per cent respecte al pressupost del 2026. Aquí els estic parlant d'una quantitat de pressupost consolidat i que representaria un increment respecte al 2023 d'un 14,2 per cent. Per tant, ja veuen que hi ha una aposta clara en aquest pressupost de situar la mobilitat com un dels grans eixos de transformació del país.

Objectiu central inequívoc, fer realitat la integració tarifària a tot Catalunya. De fet, aquesta setmana, avui –avui– comença la integració tarifària a comarques gironines i a Terres de l'Ebre. Hem vist com la integració mostra els seus resultats.

L'any 2026, amb aquests pressupostos es preveu arribar als 1.100 milions de viatges amb títols de l'ATM. I actualment, el vuitanta per cent dels municipis de Catalunya es trobarien que ja formen part d'aquest sistema unificat.

Tenim una recaptació del sistema tarifari integrat que arriba als 500 milions d'euros i en aquests moments estem elaborant cinc plans directors de mobilitat.

Aquest impuls es tradueix en actuacions concretes. La més significativa, la transferència de 1.152 milions d'euros a l'ATM de Barcelona, els operadors, a través dels contractes programa. També s'inclou aquí, en els pressupostos del 2026, la implantació del sistema tecnològic de la futura T-mobilitat. Hem realitzat..., avui comença, com dic, la integració física a les quatre demarcacions de Catalunya, però el següent pas és la integració tecnològica amb la T-mobilitat. Aquí hi ha una inversió prevista de 14,11 milions d'euros que ens permetrà digitalitzar i simplificar encara més la gestió dels títols integrats.

El desplegament tarifari va més enllà de l'àrea metropolitana i gràcies al finançament d'altres ATMs. Tenim previstos pràcticament 22 milions d'euros per a l'ATN del Camp de Tarragona; 16,86 per a l'ATM de Girona; 6,45 milions per a l'ATM de Lleida. Per tant, que resulten imprescindibles per assegurar la integració tarifària i que tingui la mateixa qualitat i la mateixa solidesa a qualsevol municipi de Catalunya.

I finalment, destinem 60,13 milions d'euros a subvencions per a les empreses concessionàries de transport públic, amb l'objectiu de reforçar aquells eixos i aquells àmbits de transport regular de viatgers en bus i reforçar-ne la qualitat.

I aquí permetin-me que destaquï, d'acord amb el Grup Parlamentari dels Comuns i amb un treball conjunt, que hi ha inclòs un pla de xoc de millora del transport públic de viatgers de 21,6 milions d'euros en aquest apartat pressupostari. Això significaria que podríem implementar 131 actuacions de millora en el transport interurbà a tot Catalunya: 60 millores a Barcelona, 10 a Girona, 34 a Tarragona i 27 a Lleida. Millores de corredors interurbans absolutament indispensables per l'augment d'usuaris i, en fi, per la problemàtica que tots vostès coneixen de millorar l'eficàcia del transport públic.

Per tant, integració tarifària com una eina que ens permet actuar a tot el territori de la mateixa manera. I aquest pla de xoc de 21 milions d'euros que ens permetria, els hi dic molt sincerament, deixar els corredors interurbans en una situació de millora de freqüències molt notable.

Passem a l'àmbit de les infraestructures. Si hi ha un àmbit que defineix la capacitat real també d'un país per avançar és el de les seves infraestructures i per això l'objectiu d'aconseguir unes infraestructures competitives. I aquí es concentra també una part important del pressupost de la proposta de 2026. Són amb pressupost consolidat, per tant, de totes les..., hi insisteixo, perquè, si no, després vostès sumaran i veuran que els sumen més que els 3.000 que els he dit al principi, eh? Són 2.244 milions d'euros, un 34,4 per cent del total i un increment respecte a l'any 2023 d'un trenta-u per cent. Per tant, un increment també important en l'àmbit d'infraestructures. Per tant, aquí també és una xifra que reflecteix una decisió estratègica respecte al departament.

I la principal aposta dins d'aquest àmbit és la del ferrocarril. D'aquesta xifra que els donava, hi destinariem 1.491 milions d'euros. És una inversió que consolida el transport ferroviari com la columna vertebral del sistema de mobilitat. Amb aquests pressupostos 2026 podríem reforçar els contractes de gestió de rodalies, podríem impulsar la connexió de l'L8 entre plaça Espanya i Gràcia i la línia 9 del metro també

podria fer un gran pas endavant, alhora que es podria desplegar el tramvia del Camp de Tarragona i ampliar també la xarxa tramviària metropolitana.

No són projectes aïllats. Jo ara els he assenyalat aquests concretament, perquè em semblen els més rellevants. Però pensin que formen part d'una visió integrada. És més capacitat, és més interconnexió també i és més redundància en el sistema. Com ho és també en l'àmbit de rodalies de Lleida. Saben que hem avançat aquest any a millorar les condicions que els municipis i la seva població pot rebre. Aquests nous pressupostos també ens permetrien avançar en l'àmbit de rodalies de Lleida a través de Ferrocarrils.

I quan parlem de resiliència ferroviària, parlem també de reduir aquest nivell de vulnerabilitat del país davant incidències que saben que estem tenint. Estem parlant d'oferir alternatives reals al transport de vehicle privat i parlem també d'assegurar que si hi ha incidències, perquè n'hi ha i n'hi haurà, estem, com saben, amb un nivell d'inversió a l'àmbit ferroviari molt important, doncs, que el sistema tingui capacitat també de donar resposta i alternatives.

El pressupost fixa objectius mesurables també: avançar fins al noranta-dos per cent d'execució de l'obra de l'L9 i assolir el 96,3 per cent de les estacions adaptades a persones amb mobilitat reduïda. També podríem invertir més amb aquests pressupostos en material mòbil: nous trens al servei ferroviari de les terminals T1 i T2 de l'aeroport del Prat i noves unitats també per reforçar els serveis regionals.

Finalment, saben que més enllà de les inversions en la pròpia infraestructura, la mobilització o modernització de les flotes és també un element fonamental i que en aquests moments ens ha de garantir eficiència horària i fiabilitat, perquè és el motiu de pràcticament el vint-i-cinc per cent de les incidències que en aquests moments estem tenint en l'àmbit ferroviari.

Carreteres. En l'àmbit de carreteres, el pressupost ens permetria destinar 35,6 milions d'euros als corredors, per assenyalar algunes infraestructures que ens permetria aquest pressupost de desenvolupar, corredors Brcat, carrils bus d'entrada a Barcelona, actualitzacions d'estacions i marquesines. Tot això depèn d'aquests nous pressupostos 2026. També millores a les parades de bus, carrils bici. Això té

una partida pressupostària prevista de 6,9 milions d'euros. I trenta-sis quilòmetres de noves vies ciclistes. Això és el que podria fer possible aquest pressupost 2026.

Hi ha d'altres àmbits d'actuació importants per al territori. Els assenyalaria la variant de les Preses i Olot. Saben que la població local, molts ajuntaments ho estan esperant. Em consta també que alguns diputats locals els agradaria que aquesta obra comenci a ser una realitat. I ho podem fer, com els deia, si som capaços de trobar aquests amplis consensos. I és una partida pressupostària també inclosa en aquest pressupost del 2026.

Manteniments

Fitxer 4

necessaris i urgents per carreteres. Ja s'hi destina, a aquest àmbit de manteniment i actuacions urgents de carreteres, 516 milions d'euros.

Pensin que, més enllà de les millores que representa en la xarxa viària catalana, en termes de seguretat, és molt important que actuem en aquest manteniment i en el programa 2+1. Els pressupostos ens permetrien deixar com cal, en l'àmbit de la conservació i de la seguretat viària i transformació d'aquestes carreteres convencionals, amb el programa 2+1, que, com dic, ens ajudarien a reduir la sinistralitat i adaptar també la xarxa a fenòmens meteorològics extrems, que cada vegada són més freqüents. Per tant, no és només l'adaptació de la xarxa viària ordinària, que també, sinó que, en termes de seguretat i d'adaptació al canvi climàtic, aquests són uns recursos absolutament necessaris.

Amb aquests recursos econòmics es podria actuar en trenta-sis actuacions de millora de la seguretat viària en aquest 2026, amb aquests 516 milions d'euros. I insisteixo, finalment estem parlant de prevenció i estem parlant també de vides i de mortalitat a les carreteres. Per tant, no és un tema menor. Hi ha una altra obra destacada també, en el pressupost, que és el port de Comiols. Vostès saben que aquesta també és una reivindicació del territori, un deute que tenim pràcticament històric. I és una partida també que està inclosa en el pressupost del 2026.

Infraestructures logístiques. El pressupost ens permetria destinar 20,3 milions d'euros a la millora d'infraestructures logístiques. Aquí la proposta és d'invertir en àrees com Logis Montblanc, amb 3,1 milions d'euros; Logis Empordà, un milió d'euros. També adaptar àrees de serveis als objectius de descarbonització, 1,7 milions d'euros. Impulsar el pla estratègic de terminals ferroviaris a Vilamallà, Lleida, Penedès i Terres de l'Ebre, i el desenvolupament de PDUs, de plans directores urbanístics, associats a l'activitat econòmica, i també la inversió d'Incasòl en aquest àmbit. Per tant, veuen també que aquestes són partides i són projectes i són impactes arreu del territori català.

I, per acabar aquest bloc, ja aniríem a transició ecològica. Sistema aeroportuari i portuari català, que també és un dels grans actius que tenim com a país. La proposta de pressupost que els presentem permetria, en l'àmbit de ports i aeroports, de gestió del Departament i del Govern de Catalunya, invertir fins a 44,5 milions d'euros. El pressupost ens fixa alguns indicadors que són ambiciosos, un increment del 12,7 per cent de l'activitat portuària i un trànsit de 58 milions de passatgers als aeroports catalans. Invertiríem en ports gestionats per la Generalitat de Catalunya, 7,5 milions d'euros, i podríem reforçar aeroports com el de Lleida-Alguaire i Andorra-La Seu, amb 5,8 milions d'euros. I, finalment, per a la promoció del sistema aeroportuari català, 2 milions d'euros.

Per tant, per resumir una miqueta les xifres que els hi he indicat en aquest bloc d'infraestructures i transport públic, 21,6 milions d'euros a destacar amb aquest pla de xoc de millora. Primera fase del TramCamp de Tarragona, 237,8 milions d'euros, cent dels quals estan en aquest pressupost del 2026. I el Metro, L8, 100 milions d'euros i tramvia Barcelona i Sant Feliu, 26,35 més. Obres de Comiols, 22 milions d'euros. Variant de les Preses i Olot, el projecte global són 460 milions d'euros. En aquest pressupost, hi ha la primera part d'aquest projecte.

També els voldria dir, perquè m'hauran sentit altres xifres, saben que hem tret una primera crida a la col·laboració publicoprivada per al programa 2+1, per a nou estacions de la L9, per a les electrolineres. Per tant, a part dels recursos inclosos en aquest pressupost, des del Departament estem desplegant també altres línies de finançament per ajudar-nos a avançar en aquestes infraestructures. I, finalment,

també les encomanes de gestió. Recursos que des del Govern d'Espanya, des del Ministeri, es traslladen per poder executar. En aquest cas, serien 1.130 milions d'euros. Ho dic per clarificar també algunes xifres que fins ara els havia donat.

Transició ecològica i autonomia hídrica. M'ho hauran sentit dir moltes vegades. No seria comprensible que la propera sequera a Catalunya no estigués preparada amb infraestructures hídriques. Amb aquest pressupost del 2026 es preveu una despesa de pressupost consolidat de 983,7 milions d'euros. Significa un 32,7 per cent d'increment respecte als pressupostos del 2023. I, com els deia, no és un increment casual. És una traducció directa de la voluntat política de situar els recursos hídrics i la gestió i la planificació a la importància que reclamen els sectors i que mereix Catalunya.

Aquí, com saben, també hi ha diferents ens que executen aquests 983,7 milions d'euros. Per un costat, hi ha 537 milions d'euros que aniran destinats a l'ACA. Tenim la tecnologia, a Catalunya, per fer possible que no haguem de dependre de la pluviometria. És necessari, com els deia, que puguem tenir aquests pressupostos per avançar amb algunes d'aquestes infraestructures. Per assenyalar, des de l'ACA, hem posat en el pressupost especial atenció en l'àmbit del sanejament. Hem actuat en molts àmbits, però en la gestió i en el sanejament és veritat que tenim llarg recorregut per avançar. Aquí hi ha diferents infraestructures vinculades a la gestió de fangs, de diferents depuradores. Si volen, després puc donar més detall, però en tot cas és una partida de 20,3 milions d'euros. Ampliacions de depuradores, com la de l'Ametlla de Mar, 10 milions d'euros, o remodelacions i millores del sistema de sanejament. Per posar un exemple, també, Montferrer, 12,9 milions d'euros.

Aquí també hi ha l'àmbit del conveni d'osmosi amb Sant Joan Despí. Són 100 milions d'euros des del Departament que s'han de destinar. Una inversió absolutament fonamental. O la potabilitzadora de Montcada, 82 milions d'euros en trenta-sis mesos a executar. En aquests moments, estem ja redactant el projecte constructiu i, per tant, aquest any ha de ser de redacció, però hi ha d'haver dos anys d'execució d'obres. Per tant, alguns elements que volia assenyalar per part de l'ACA. Per part de l'entitat d'abastament d'aigua Ter-Llobregat, 370 milions d'euros per garantir –en fi, no menor– l'àmbit hídric i d'aigua a la gran Àrea Metropolitana de Barcelona. Aquí

hem de sumar també 40 milions d'euros d'infraestructures de Catalunya i 37 del Departament. En qualsevol cas, són recursos que van destinats al desplegament en àmbit també de depuradores d'aigües, d'infraestructures de regeneració. En fi, després, si volen, els hi puc donar més detall, però volia assenyalar aquestes dues quantitats absolutament fonamentals si volem que Catalunya, d'aquí al 2030, tingui un setanta per cent de recurs hídric no convencional.

I finalitzo per l'àmbit de la transició verda. Aquí tenim pràcticament 900 milions d'euros de pressupost consolidat per al 2026. Representa també un increment molt important respecta al 2023, d'un trenta per cent. I aquí, com els deia, tenim l'impuls de la transició energètica. Tenim l'àmbit de la gestió de la biodiversitat i del paisatge. Reduir l'impacte del canvi climàtic, l'àmbit de la gestió de residus i economia circular, i també un petit apartat –que m'hi aturaré un moment– de programes vinculats també del Departament per tenir un model territorial més cohesionat, integral i sostenible i adaptat al canvi climàtic.

Això ens permetrà... També perquè tinguin perspectiva. A vegades, més enllà de les xifres i els milions, jo crec que convé i he intentat centrar-me en la intervenció en projectes concrets que poden cristal·litzar i poden ser una realitat gràcies a aquests pressupostos. En l'àmbit de la transició energètica, ens permetria 20.000 instal·lacions d'autoconsum posades en servei, 25 megawatts de nova potència fotovoltaica instal·lada a les teulades dels edificis públics o 2,99 milions de tones de residus industrials reciclats. També els hi deia: en l'àmbit de la gestió i la sostenibilitat i cohesió territorial, ens permetria també, per exemple, actuar en 130 quilòmetres de camins de muntanya i en la seva millora, així com l'actuació en la superfície d'espais naturals a Catalunya, amb instruments en aquests moments de planificació aprovats, o amb l'actuació sobre trenta-dos municipis amb actuacions d'arrelament territorial.

Si anem a l'àmbit de l'actuació en l'àmbit d'energia, són 267,4 milions d'euros. Les principals actuacions –i ho hem dit moltes vegades–, si volem acompanyar la ciutadania en la transició energètica, la Generalitat ha de ser la primera en posar exemple. I, per tant, la instal·lació de plaques fotovoltaïques en edificis propis de la Generalitat és un camí indispensable. Aquí tenim una partida prevista de 14,37 milions d'euros. Ajuts a comunitats energètiques, 2 milions d'euros. Punts de

recàrrega per al vehicle elèctric, també una política d'impuls important per part del Departament, 2,30 milions d'euros. I un total de pràcticament 40 milions d'euros a l'energètica, tant per a la compra de parcs solars com per a l'adquisició de participacions en societats d'actius renovables.

I, finalment, dos projectes singulars o dos projectes, en fi, que sí, que pensem que poden impulsar l'àmbit de la transició energètica en el seu conjunt. El primer, el projecte Prima, la plataforma d'assaig i demostració de transició energètica, situada a Gurb, a la Catalunya Central. I el Plemcat, la plataforma experimental d'energies marines de Catalunya. En l'àmbit de la protecció i gestió de la biodiversitat i el paisatge, és una quantitat acumulada, en el seu conjunt, de 100 milions d'euros. I aquí podríem destacar des de les transferències a la xarxa de la conservació de la natura a diferents consorcis de protecció i gestió de l'espai –tenim el detall; el podem compartir–, com subvencions també a la millora del patrimoni natural o a la recerca ecològica. Tot plegat, 100 milions d'euros que han d'anar destinats a la gestió de la biodiversitat i la protecció dels nostres paisatges.

Complementar també, des de la Direcció General de Qualitat Ambiental, hi ha una partida de 54,3 milions d'euros per reforçar la xarxa de vigilància i previsió de la contaminació atmosfèrica, així com també la dotació del Fons Climàtic, destinat a diferents projectes d'adaptació i de mitigació del canvi climàtic. També el pla de restauració, on hi ha hagut activitats extractives i una restauració per deixar-ho tal com havia estat anys enrere, o el programa d'Infraestructura Verda. Aquests serien els àmbits més rellevants en l'adaptació i en reduir l'impacte del canvi climàtic a Catalunya.

I dos últims elements a assenyalar. El foment de la gestió de residus. Aquí la partida global és de 271 milions d'euros. M'agradaria assenyalar una subvenció vinculada a l'erradicació de l'amiant. En aquests moments, s'està tramitant al Parlament de Catalunya la llei i, per tant, hi haurà d'haver fons per a l'erradicació d'aquest amiant, i aquests pressupostos contemplen, de sortida, 23,10 milions d'euros per a aquestes subvencions d'erradicació. També per a la recuperació de sòls i recollida selectiva o per a la prevenció i gestió de residus i foment de l'economia circular. La partida més important, en aquest bloc, són les transferències que fem a ens locals per a la gestió

i renovació i noves infraestructures de tractament de residus. Són 83,3 milions d'euros. En aquests moments, ens trobem ja finalitzant l'avantprojecte de la llei de residus i l'òrgan de planificació d'aquestes infraestructures i, per tant, és del tot necessari que tinguem aquesta partida per transferir als ens locals i als consorcis per a la seva renovació i implementació.

I, finalment, ara sí, els hi deia que hi havia un petit apartat, però que el volia assenyalar. Són 252 milions d'euros per tenir un model territorial més sostenible i més adaptat al canvi climàtic també. Aquí podran trobar partides com la de millora de camins de xarxa veïnal o rural a comarques de muntanya. Són unes subvencions que ja varem poder incrementar lleugerament el 25, però que volem continuar incrementant, de 6,27 milions d'euros. També d'actuacions a camins de ronda, passejos marítics, 4,78 milions d'euros. Manteniment de camins que no siguin de titularitat municipal, suport a activitats esportives de muntanya o la promoció de l'Alt Pirineu i l'Aran a través d'IDAPA. En aquests moments, també ens trobem impulsant les lleis de territori de muntanya i, per tant, hi haurà d'haver

Fitxer 5

cursos per acompanyar aquelles polítiques que, molt probablement des del propi Parlament en la tramitació legislativa, doncs tots convindrem que s'han d'aplicar. Però per aplicar-les, insisteixo, necessitem aquests recursos econòmics.

He intentat en aquesta intervenció, primer, fer una reflexió general sobre la necessitat de pressupostos. Estenem la mà des del Govern perquè aquests pressupostos puguin ser una realitat, no en benefici del Govern, per descomptat, sinó per desplegar polítiques que crec que tots plegats ens hem compromès. Hem votat, hem instat, a través de propostes de resolució, mocions de diferents actuacions al Parlament. Per tant, és moment que hi hagi aquests recursos per poder-les implementar.

Com saben bé, amb el grup parlamentari dels comuns, hem pogut avançar en alguns àmbits prioritaris, com l'àmbit de l'habitatge, de la mobilitat. He assenyalat alguns elements que molt sincerament crec que han millorat la proposta inicial que hi havia del Govern. I com saben, també en aquesta legislatura, va començar amb el suport

del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Aquí no puc obviar tornar a estendre la mà, perquè aquesta tramitació es pugui dur a uns pressupostos que ens ajudin a desplegar polítiques que compartim, que estan incloses també en els acords d'investidura i que, en fi, crec que vostès van ser crucials a l'hora de..., han estat, de fet, crucials a l'hora d'investir diferents governs de progrés i d'esquerres. I crec que és el moment de donar un impuls a aquestes polítiques a través de la mobilitat, a través de l'habitatge com a aspectes més rellevants. No insisteixo en el canvi climàtic, però també tots volem una Catalunya més competitiva. Tots volem que alguns sectors inclosos en aquests pressupostos no ho passin malament, que adaptem les seves necessitats al 2026. Estem treballant amb uns pressupostos prorrogats del 2023 i que tinguem la capacitat tots plegats de poder posar els interessos de Catalunya per davant de qualsevol altra qüestió.

Agraïda de la seva atenció i restem tant el secretari com jo mateixa atents a les seves reflexions i esperem poder donar resposta.

El president

Moltes gràcies, consellera. I ara, seguidament, i com hem comentat abans, donarem... Bé, no sé, perquè teòricament hauríem de demanar si hi ha algun grup que vulgui fer una aturada, com consta aquí. No ho sé. En principi continuem i seguim.

Recordeu, són deu minuts per portaveu. Normalment el segon que intervé sempre li toca el rebre. Però bàsicament que sàpiguen que tenen que tenen deu minutets. Per tant, en nom del grup de Junts per Catalunya, diputada Toronjo, quan vostè vulgui.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Molt bona tarda, consellera i a tot l'equip que avui l'acompanya. Malauradament avui comencem amb aquesta compareixença, aquesta comissió reivindicant que aquests pressupostos arriben tard, perquè Catalunya porta massa temps sense l'instrument més important per a poder governar. Vam començar el 2024 sense pressupost. Van renunciar-hi també a l'any 2025 de totes totes i avui debatem uns comptes que neixen sense els suports necessaris.

Són, de fet, uns pressupostos condicionats, amb més pressió fiscal sobre la classe mitjana i treballadora, però també amb la voluntat d'exportar a la resta del país un model fallit en matèria d'habitatge de Barcelona. Reiteren que són els més ambiciosos, però també la resta dels consellers, però són sobretot, com deia, els més condicionats, posant en risc decisions estratègiques de la mà de Territori i d'habitatge o Transició ecològica.

I, miri, vaig a les dades. El pressupost creix un 22,8 per cent, com vostè explicava, respecte al 2023, però si descomptem la inflació acumulada al pressupost, el creixement real és molt inferior i està molt per sota. Els catalans pagaran fins a 77.000 milions d'euros en impostos aquest any 2026 i, en canvi, la Generalitat només en gestionarà 49.000 i això condiona directament la capacitat d'inversió, com dèiem, d'aquestes infraestructures bàsiques. I la pregunta no és si el pressupost és el més gran, sinó la pregunta és si afrontarà les crisis estructurals que tenim al país. Crisis estructurals que van de la mà de la mobilitat, n'hem parlat llargament en aquesta mateixa comissió. I l'exemple més paradigmàtic és rodalies, amb un transport públic que és clau per al país, que continua amb incidències constants setmana rere setmana i sota un model d'empresa mixta de Renfe i Rodalies..., Renfe-Adif i diluint aquestes responsabilitats ara amb un pacte nacional.

Catalunya necessita d'un traspàs integral, real, amb infraestructura, amb recursos i amb plena capacitat de decidir de la mà de Ferrocarrils de la Generalitat. I avui ens tornen a parlar sobre aquestes millores, acumulant anuncis però sense cap quilòmetre de noves vies. Davant del col·lapse ferroviari, però, hem vist aquestes darreres setmanes com els autobusos són una de les clares alternatives immediates per a aquest país en xarxa per a connectar-lo. Però aquest Govern no està apostant de forma decidida amb la inversió necessària d'aquesta xarxa d'autobusos interurbans, com podrien ser Exprés.cat.

Però parlem d'altres matèries, parlem d'infraestructures, de més capacitat. Mentrestant, veiem com l'AP-7 i l'A-2 continuen col·lapsades. Cal un pla de xoc. De fet, des de Junts vam presentar un seguit de cinquanta mesures, que no veiem que tinguin el trasllat pressupostari. També ens preocupa la Ronda Nord, no n'han fet

referència. Es podria tornar a posar en risc amb aquest acord dels comuns o abandonaran acords històrics i estratègics d'aquesta mateixa cambra?

Demanaria silenci a la resta dels grups.

Cal conèixer també, per altra banda, l'estat real d'inversions prioritàries, com és el cas de l'Eix Pirinenc, amb l'inici d'aquests treballs, amb un pressupost previst o el motiu dels retards en totes les fases del port de Comiols, que de fet hi ha un control de compliment també pendent en aquesta Comissió de Territori, sense perdre de vista també altres inversions, com és el desdoblament de la C-55 per garantir la seguretat de totes les persones que hi habiten, però també per reduir la sinistralitat d'una via directa. O sobre la variant d'Olot, ni ha fet referència. Cal aclarir a què correspon exactament aquest 6,4 milions anunciats i per què ara parla de 661,8 milions, quan fins el moment del que havíem parlat era de 440 milions. També caldria aclarir-ho per als alcaldes de la zona.

I no menys important, no n'ha fet absolutament cap apunt avui d'una de les inversions més importants i també aprovada en aquest mateix Parlament, un mandat parlamentari i un compromís electoral també vostè com a cap de llista de Girona. És el perllongament de la C-32. No pot tornar a quedar absent d'uns pressupostos de la Generalitat i cal garantir aquesta millora de la mobilitat de l'Alt Maresme i la Selva.

Per tant, consellera, s'anuncien inversions rellevants, però no són ni molt menys suficients ni resolen aquesta saturació de la xarxa viària actual.

I entrant en habitatge, el problema també és estructural, perquè Catalunya té un problema de manca d'oferta. Vostè ho ha reconegut, però sense garantir, sense generar oferta, cap regulació funcionarà a base de pedaços. El dret a la propietat forma part del nostre marc jurídic i massa vegades s'ha tendit a confrontar-lo per part d'alguns partits al dret a l'habitatge, però el que està clar és que si no es genera més seguretat jurídica, no hi haurà ni més inversió ni afavorirem que hi hagi aquest increment de l'oferta.

Les mesures actuals dificulten que hi hagi nova construcció per part dels municipis petits o dels mitjans. Tampoc s'hi incorporen en aquest pressupost garanties per part de l'administració per assumir els riscos socials que van associats a un impagament i a situacions de vulnerabilitat. O, per altra banda, un dels seus grans anuncis és el

de la rehabilitació. Però fixi's, l'any passat, consellera, vostès van pactar amb Esquerra Republicana fins a 200 milions d'euros amb un suplement de crèdit, amb el tercer, perquè s'incrementessin el parc públic de lloguer a través de la rehabilitació. Què se n'ha fet d'aquests diners? Els col·legis oficials li han preguntat al respecte i voldríem que avui ens contestés també des d'aquesta cambra.

Per altra banda, molts anuncis referent a l'increment del parc públic. Evidentment, cal incrementar-lo, però més enllà dels titulars, també calen dades. Amb quines xifres vam acabar el 2025? Què se n'ha fet durant tot aquest temps d'aquests habitatges en producció, aquests més de 3.000 que s'han promès i que van a ritme de locomotora? Es fa impossible de garantir a dia d'avui aquest pla de cinquanta mil habitatges el 2030 que anunciava el propi president Illa, quan veiem que les dades no són les que correspondrien. El que evidencia també, per altra banda, la necessitat d'agilitzar una nova normativa urbanística per reduir els terminis, per reduir tràmits, per simplificar els procediments i per posar molt més fàcil.

I si volem facilitar l'emancipació, sí, és un dels elements més claus, també hem de començar a parlar de la reducció de l'ITP o de l'eliminació de l'impost de donacions entre pares i fills per al primer habitatge, incrementant els mínims, però no menys important, amb l'ampliació real dels crèdits d'aval a condicionar-ho al cost de la vida i a la diversitat territorial.

Consellera, aquest departament és clau. Jo diria que és el més clau per vertebrar tot el país i per garantir la igualtat d'oportunitats. I davant d'aquesta crisi d'infraestructures, de mobilitat i d'habitatge, cal calendari. Cal execució. Cal ambició, però sobretot un traspàs real amb una xarxa ferroviària, amb un servei d'autobusos, amb projectes estratègics de la mà de l'AP-7, de l'A-2, de la C-55, de la variant d'Olot, de Comiols, la C-32, i també cal generar una oferta d'habitatge que permeti garantir la seguretat jurídica i la construcció real de pisos. Cal, per tant, un pressupost que faci realment avançar el país.

I deixo la paraula al diputat Munell.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, diputada Toronjo. Bé, jo intentaré amb dos minuts i després els altres cinc, aviam si puc dir-ho tot. No, només a la consellera Paneque, jo recordaré la seva

primera intervenció en aquesta comissió de transició ecològica explicant com va estrenar el departament. Ens parlava, per exemple, del fons de patrimoni natural, 80 milions d'euros. Hem vist en el primer pressupost que presenten, això baixa a 40. No sé si és que deu estar ficat amb algunes altres partides o alguna altra..., en un altre lloc.

També en aquell moment ens va parlar d'una llei de gestió integral de l'energia, que aniria alineada amb el que hem proposat nosaltres en PRs i amb mocions aprovades en aquest Parlament. Tampoc no n'hem sabut mai més res ni el pressupost tampoc porta aquesta ambició. I després també hem vist com alguns projectes que vostè ha anat anunciant al llarg d'aquest..., des del 24 cap aquí, doncs, hem vist que s'han anat com a mínim anunciant. Alguns ja s'han començat, però després veiem que realment el pressupost que els dota és el pressupost 26. Per tant, estem, com en altres casos, amb un govern que fa molts anuncis però que després, al final tot depèn de què si s'aprova o no s'aprova aquest pressupost 26, perquè hi ha moltes coses que vostè ha parlat des de Sant Joan Despí. Podríem parlar, doncs, d'Abrera, del desdoblament de la connexió Trinitat, de l'ampliació de la central del Besòs, coses que moltes estan engegades o finançades o anunciades, però que al final dependrà d'aquest pressupost 26.

També ens ha explicat el tema de quan s'inverteix en el cicle de l'aigua l'ACA, en l'ens d'Aigües Ter-Llobregat. Però, és clar, en el que no ha explicat és que tot això, en bona part, es finança amb l'increment del cànon de l'aigua, un sis per cent previst per l'any 26 i un 4,2 previst per l'any 2030. I, per tant, tornem a recaure allà mateix. Qui financia això no és la Generalitat. No és aquest greuge fiscal que tenim anualment, sinó que tornen a ser els ciutadans de Catalunya que ja estan patint la inflació, que estan patint que no s'ha deflactat l'IRPF i s'ha pujat i s'ha incrementat l'IVA. Hi ha una major recaptació fiscal i amb aquesta recaptació sí que financem coses. Però, és clar, sobre la butxaca un altre cop dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. I en canvi, ningú esmenta tampoc en aquest departament tot el greuge fiscal que tenim amb l'Estat, d'aquests 77.000 que es recapten, però 49.000 que tornen.

Amb energia també, un esment –si encara queda temps– especialment pel que fa a l'empresa pública Energies Renovables Públiques de Catalunya, amb 186 milions d'euros. Primera vegada que es dota. Però no entenem massa que bona part d'aquest pressupost no sigui per inversions, sinó que sigui per despeses corrents: 147 milions, despesa corrent i només 15 milions d'inversions. En aquest cas, hi veiem, doncs no sé si hi ha alguna explicació en aquest sentit.

Pel que fa a incentius d'autoconsum, també necessaris i d'això. Però, és clar, en aquests moments tenim queixes que ens arriben per tot arreu –suposo que a vostè també i en el grup que dona suport al govern també– que només ens consten que s'han pagat aproximadament un divuit per cent dels ajuts tramitats des de l'any 20 i..., 21-23 i, per tant, es va anunciar. La directora de l'ICAEN anunciava que es cobriren abans del juny del 26. Aviam si també depenen del pressupost o si això venien de fons europeus i, per tant, és un altre problema de gestió i no pas de l'existència del fons o que ja se'ls hagin gastat. Però en qualsevol cas, per un costat, s'incentiva la població a fer la transformació energètica, però per l'altra queda desencisada quan veu que no arriben aquests fons.

També ha parlat vostè del fons de l'erradicació de l'amiant. Ens sembla bé. En tot cas, potser el trobem una mica minso per l'ambició que té la pròpia llei que estem tramitant en aquest departament. Finalment, doncs, com dèiem, hi ha poca ambició de sobirania ni en l'energia, ni en el traspàs de competències de la CHE cap a l'ACA, etcètera.

Fins aquí. M'he passat.

El president

Moltes gràcies, diputat. Un minutet, perfecte. I seguidament i en nom d'Esquerra, té la paraula la diputada Llop.

Lluïsa Llop Fernández

Moltes gràcies, president. I benvinguts a la Consellera, el secretari general i a tot l'equip del Departament que avui ens acompanya en aquesta comissió conjunta de Territori i de Transició ecològica. Moltes gràcies, consellera, per les explicacions, per la presentació d'aquest pressupost d'aquest pressupost del Departament de

Territori, Habitatge i Transició ecològica, exposant les fortaleeses i les oportunitats que comporten, sota el seu parer, unes xifres que, evidentment, sempre són fredes però que cal al darrere la voluntat política d'explicar-les.

De fet, el que estem fent avui és el que ens pertoca amb la tramitació reglamentària del pressupost, d'acord amb el reglament del Parlament.

Fitxer 6

I, per tant, comencem aquest inici, que esperem que pugui acabar sent profitós.

Nosaltres, avui, podríem plantejar dubtes, podríem donar la nostra opinió sobre els números que ens presenten respecte d'aquest pressupost sectorial, però no ho farem, i ho saben. Entenem que cal situar el debat que avui abordem on toca, i és en el context polític general i en el sentit d'aquesta legislatura, perquè és aquí on es juga la viabilitat, no només d'aquests comptes, sinó de la credibilitat del Govern, no davant d'Esquerra Republicana, sinó davant del país. Perquè, per Esquerra, del que avui parlem és de la responsabilitat i del compliment de la paraula donada. El Govern ha decidit entrar aquests pressupostos al Parlament sabent que no disposa dels suports necessaris per tirar-los endavant i sabent perfectament, perquè hem sigut claríssims, què calia fer per poder-los obtenir. La responsabilitat d'aconseguir aquests suports, i ho hem repetit fins a l'avorriment, és seva i no pas d'Esquerra Republicana, és del Govern, i aquesta responsabilitat passa per complir els acords signats, no pas per intentar traslladar-nos a naltros la pressió.

Esquerra, li deia, hem sigut claríssims des de fa molt de temps. Vam signar un acord d'investidura el 7 d'agost del 2024 –d'investidura, no de legislatura–, fa més d'un any i mig, i la nostra posició és coherent i és previsible. I no és cap caprici, no és orgull, no és xantatge: és, senzillament, que cal complir la paraula en els acords. I ho hem dit clar: Esquerra no s'asseurà a negociar pressupostos sense garanties sobre la recaptació de l'IRPF, tal com tant el PSC com el PSOE es van comprometre davant l'acord d'investidura. I no hi ha marge per a interpretacions: sense garanties no hi ha negociació. Els hi hem dit manta vegades, des del nostre president, des de l'Oriol Junqueras, fins a l'últim de naltros: no es donen les condicions per negociar pressupostos perquè no es compleixen els acords. I els hi reiterava: no és orgull, no

és caprici, no és xantatge; és el que el país necessita, perquè la manca de recursos i el dèficit fiscal són per nosaltres un límit estructural.

Som perfectament conscients que els pressupostos són una eina importantíssima per a la ciutadania, i per això sempre hem dit que volíem negociar-los, però també hem explicat –i vostès ho saben– que els comptes de la Generalitat estan condicionats per una manca de recursos crònica derivada d'un dèficit fiscal superior –i n'han sortit xifres aquests darrers dies– als 21.000 milions anuals i d'una autonomia normativa i efectiva de gestió que és limitadíssima i que sovint, a més a més, està qüestionada judicialment. Aquesta falta de sobirania és la que restringeix la capacitat d'inversió i de resposta del Govern, és la que condemna el país a les xifres de risc d'exclusió de massa part de la població, és la que porta el país a tenir unes infraestructures lamentables que no es mereixen els catalans i catalanes, sotmeses a un tracte injust pels successius governs espanyols. Justament per això, la recaptació de l'IRPF és tan central. És un pas tangible en la sobirania política, nacional i, molt més important, social, i és una condició imprescindible per garantir la justícia social i el benestar dels catalans i les catalanes.

Vostès han afirmat que cal assumir un principi de realitat sobre la recaptació de l'IRPF, i el principi de realitat és clar: vostès, tant PSC com PSOE, van arribar a un acord al respecte; compleixin-lo. La pressió, per tant, consellera Paneque, no l'han de fer sobre Esquerra Republicana, sinó sobre el PSOE; qui han de convèncer és a Madrid, que compleixin els compromisos adquirits, i no a nosaltres. I això ho ha de fer el PSC. Nosaltres ja hem posat tota la força que hem pogut. I això, a hores d'ara, lamentablement, no ha passat. I no és acceptable que els interessos electorals del PSOE a altres territoris, com Andalusia, estiguin condicionant els recursos de Catalunya. Nosaltres no ho podem acceptar, i esperem que vostès tampoc ho facin.

Tot i aquest incompliment, deixi'm repetir el que ja hem dit públicament i en privat: Esquerra no tanquem la porta a la negociació, no ens aixecarem de cap taula i farem tot el possible perquè els recursos arribin a la ciutadania, tant si hi han pressupostos com si els hem de garantir via suplementos de crèdit, perquè som aquí per ajudar el país, per ajudar la ciutadania, no a un govern concret, i estem disposats a pactar suplementos de crèdit per garantir els recursos. La nostra actitud és responsable, és

serena i és compromesa amb el país, però també és ferma: sense complir els acords no hi ha nous acords.

Consellera, vostè deia –i m'ho he apuntat– literalment que cal, perquè la ciutadania confiï en la classe política, confiï en tots nosaltres, que assumim la responsabilitat de trobar grans consensos per beneficiar aquesta ciutadania, que cal que tinguem la voluntat de trobar consensos. Nosaltres no som els que no aprovem pressupostos d'altres quan estem a l'oposició: ho hem fet amb governs encapçalats pels socialistes, ho hem fet amb governs encapçalats per Convergència, per Junts. No ens cauen els anells per assumir la responsabilitat de donar a la ciutadania allò que necessita. Ara, per a què serveixen els consensos, per a què serveixen els acords si no es compleixen?

Per tant, consellera, acabo exactament com acabava aquest matí el president del meu grup parlamentari. La política és negociar, sí, però la bona política és complir. I esperem que en aquesta tramitació –que ens dona temps– ens puguem trobar, puguem avançar perquè hi hagi aquesta premissa prèvia complerta i puguem acabar donant-li al país i la ciutadania els pressupostos que calen. Si no, hi insisteixo, també estarem en els suplementes de crèdit.

Gràcies.

El president

Doncs seguidament, una vegada el Grup d'Esquerra hi ha intervingut, tindran la paraula la diputada Esteller i la diputada Eva García per deu minuts, en principi. *(Veus de fons.)* Bé, i els vuit d'abans de la consellera, vinga. Endavant, diputada.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, consellera, per l'exposició del pressupost, un pressupost que el Grup Popular valorem negativament. És un pressupost continuista; consolida les polítiques de l'esquerra radical i, per tant, molt més intervencionisme, molta pressió fiscal, asfíxia fiscal. Els ingressos per impostos creixen un vint-i-set per cent, però, en canvi, també, l'IRPF creix més d'un trenta-cinc per cent; vull dir que l'IRPF..., que creix també la recaptació. Un dels motius és la inflació –no la deflacten. Es consolida el que és tota la despesa estructural i la

despesa corrent, s'incrementa la intervenció i, per tant, molta més regulació, molta més despesa i molt menys llibertat econòmica efectiva, que és el que veritablement es necessita a Catalunya perquè hi hagi un nou model i un nou escenari, un nou marc per afavorir el que és l'economia, per alliberar i alleugerar les famílies d'aquesta pressió fiscal, que tinguin molta més capacitat econòmica i molta més capacitat adquisitiva. Però, en canvi, veiem com continua. I ara, com ho hem vist en l'anterior intervenció, no?, un pressupost que respon a aquests equilibris amb els seus socis d'investidura, que penalitzen el seu departament.

Perquè, senyora consellera, el que més preocupa el Grup Popular és el preu que vostè ha hagut de pagar per arribar a un acord amb els Comuns. I això ho ha pagat a costa de l'habitatge, d'enfonsar l'oferta d'habitatge pels acords i les condicions dels Comuns, que ara s'agreuja només amb aquesta regulació de la limitació de la compravenda. Per tant, vostè està actuant sobre les polítiques de demanda i, en canvi, no està fent res en aquest pressupost per incrementar l'oferta. Per tant, des d'aquesta visió, les polítiques d'oferta que vostè està fent a l'hora d'incrementar la nova construcció d'habitatge, que nosaltres esperem que segueixin endavant... – després ja li preguntarem –, però, en canvi, no té capacitat de mobilitzar el que és l'habitatge privat quant a l'oferta –m'hi referiré.

Respecte a l'habitatge, és cert que el programa de més de 800 milions d'euros l'ha desglossat en els diferents àmbits estructurals del seu departament. Veiem com ara, en aquest cas, els ajuts al lloguer en la memòria estableixen que arribaran a unes 75.000 persones. Vostè ara diu 86.000, no? Té previst que incrementin aquest ajut. Nosaltres volem que també ens doni una valoració de com, en aquest cas, aquests ajuts socials es van avaluant a l'hora de poder veure de quina manera aquests ajuts socials han de complementar el que és el poder adquisitiu de les persones. Són necessaris, per descomptat, però hem de veure que aquests ajuts han d'anar-se reduint a mesura que la gent pot anar incorporant-se a poder sostenir un habitatge.

Ens preocupa, senyora consellera, que l'Avalloguer baixi. Baixa els avals al lloguer. Per tant, una qüestió tan necessària com és protegir els propietaris perquè tinguin confiança i posin el seu pis a la disposició de ser llogats baixa. Llavors, en aquest cas es redueix substancialment respecte a l'any 23. En aquest cas, hi havien 24.252

i ara l'objectiu és 14.435. Per tant, és absolutament insuficient si es vol generar una major confiança en el sector.

Vostès anuncien deu mil habitatges, no?, que consideren que es poden arribar a iniciar amb protecció oficial. Perquè aquests habitatges puguin iniciar-se han de tenir un sòl ja qualificat, un projecte executiu aprovat. Llavors, volem saber quants d'aquests deu mil habitatges estan ja en fase de poder executar el projecte i quants d'ells tenen el projecte executiu i un pressupost tancat a l'hora de poder disposar d'aquests habitatges al llarg de tot aquest any, no?, per poder arribar a aquests cinquanta mil habitatges que vostè ens demanda, perquè per arribar a cinquanta mil com a mínim hem de fer vuit mil pisos, habitatges nets aquest any, no?

Respecte a la rehabilitació, hi ha partides de la rehabilitació que baixen. És cert que vostè també ho complementa amb les partides del que és el pla de barris, però, en canvi, el 23 es van rehabilitar 9.450 i, en canvi, l'objectiu del 25 són cinc mil habitatges en aquest cas, eh?, per una banda, d'ajuts directes dins del que és el programa del seu departament. Per tant, amb un parc tan envellit, això qüestiona veritablement el poder disposar de més habitatges.

Per altra banda, nosaltres considerem que... No em puc estendre més en aquest tema, perquè falta seguretat jurídica, falta un marc estable de col·laboració publicoprivada per realment afavorir i impulsar tot el parc..., incrementar l'oferta.

Les infraestructures, senyora consellera. Amb les infraestructures és una gran decepció. És cert que nosaltres esperàvem que a través d'aquest dibuix del departament veiéssim projectes transformadors, però veiem com han abandonat la B-40 absolutament, perquè aquí, des d'aquesta visió, és absolutament necessària, i, en canvi, pels acords amb els seus socis l'han abandonada. Per altra banda, la C-55 tampoc la veiem, i amb el desdoblament, a més.

Després, per altra banda, a tota la part de les infraestructures ferroviàries sí que hi ha un pressupost i hi han moltes actuacions que estableixen eixos prioritaris. Per nosaltres la integració tarifària és fonamental –la de Lleida, la de Tarragona i la de Girona. Lo que esperem és que es consolidi i que es materialitzi el més aviat possible. I també l'obra nova, però sobretot el manteniment. Nosaltres volem saber, de totes aquestes partides, quantes es destina a manteniment.

La carretera. A les carreteres veiem un pressupost baix per lo que són les carreteres. Creiem que els grans eixos requereixen una major inversió, i sobretot tota la part de conservació i de manteniment del que són les carreteres, que són les que veritablement ajuden a tenir més seguretat en el transport privat, no? Per tant, des d'aquesta visió...

Jo ja acabo aquí. Després ja m'hi estendré, en la rèplica, perquè li passo la paraula ara a la meva companya, la diputada senyora García.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyora consellera, a vostè i a tot l'equip que avui l'acompanya en la presentació d'aquest pressupost, d'aquest gran pressupost del seu departament, del seu gran departament.

Bé, els seus socis d'investidura doncs ja li han dit clarament, també en aquesta comissió, que vostès doncs no són capaços de complir els acords i que, per tant, senyora consellera, se'ls hi gira feina doncs en aquesta obra de teatre socialista, republicana a la que estem assistint en aquestes hores, no?

Deia vostè, consellera, que no seria comprensible no estar preparats per a una propera sequera. Hi estic absolutament d'acord, però el pressupost la desdiu, el pressupost desdiu aquest relat seu. Perquè vostès destinen 895 milions d'euros en el cicle de l'aigua i ho presenten doncs com un gran esforç, però resulta que, respecte al 2024, en plena sequera, doncs la inversió baixa respecte a aquelles dates. Recordem-ho: el projecte pressupostari del 24, amb el suport del Partit Socialista en aquell moment, preveia 1.045 milions en polítiques vinculades al cicle de l'aigua, i vostès ara hi destinen menys diners. Com s'entén, per tant, que el Govern més progressista de la història retalli en aigua i en medi ambient? És pràcticament l'únic gran bloc, quant a grans blocs, però que, per volum pressupostari, doncs disminueix

Fitxer 7

respecte als anteriors. I parlant d'inversions concretes, a la dessalinitzadora de la Tordera, poc més d'1 milió per a tractament d'aigua, 850.000 euros per reformar les

oficines, però ni rastre de la inversió per ampliar la planta. El 2024 es van pressupostar 2 milions d'euros per redactar la Tordera II i ara no apareix per enlloc.

Sí que hi ha 10 milions per redactar el projecte del Foix, però redactar, projectar, estudiar. Però, en qualsevol cas, tampoc coneixem el calendari d'execució ni les dates tancades ni tampoc el compromís vinculat a aquesta inversió.

I anant a energia, doncs, estem a la cua, consellera –sempre que tinc ocasió l'hi dic, i aquest moment no serà diferent–, estem a la cua de tot Espanya en qüestió de polítiques d'energies renovables. Continuem amb un desplegament de renovables inferior al que ens correspon pel nostre pes econòmic. I, per tant, doncs, en lloc de desbloquejar inversió privada, concentrar l'esforç en la inversió pública, és el que fan vostès també en aquest pressupost i anuncien, diguem-ne, així alegrement 187 milions d'euros per a l'energètica. I les preguntes, consellera, són molt clares: prop del noranta per cent d'aquest pressupost que vostès anuncien per a l'energètica, per a l'empresa pública són per a despesa corrent i només un deu-quinze per cent són per a inversions. Ens agradaria que ens poguéssiu desgranar... Ha dit vostè, en qüestió de plaques fotovoltaïques, em sembla que ha comentat 14 milions d'euros, però no coneixem tampoc ni a quins municipis ni amb quin calendari ni el que és més important, quin retorn econòmic té aquesta implantació, no?

Vaig acabant, perquè s'acaba el temps, però em permetrà el president, segur que em permetrà uns segons més.

També lamentem, senyora consellera, que no hi hagi una aposta clara per l'energia nuclear, una energia, doncs, baixa en emissions, estable, barata, competitiva, respectuosa amb el paisatge molt més que d'altres. I vostès també la obvien, també li treuen tot el que poden.

Consellera, aquest pressupost arriba després de que l'anterior Govern, doncs, anunciés una pluja de milions per a depuradores i per a dessalinitzadores. I vostès presumeixen de bona gestió i de projecte a deu anys, però, quan mirem les xifres, la inversió, com li deia, en el cicle de l'aigua és inferior a la prevista fa molt de temps.

I avui el que veiem, per tant, consellera, és un pressupost amb grans xifres. però amb massa incògnites, massa confiança en el seu relat. La transició energètica i la política hídrica són reptes d'estat i no poden ser exercicis de números pressupostaris

com fan vostès, perquè Catalunya no pot esperar, no pot tornar a esperar la següent sequera per reaccionar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada García. Un minutet també. Senyor Bello, en nom de VOX, quan vostè vulgui.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. En primer lugar, agradecerle a la señora Paneque sus explicaciones y a la compañía del secretario general del departamento.

Bien, antes de entrar en materia, creo que es obligado hablar del escaso tiempo que hemos tenido para estudiar su proyecto de presupuestos, apenas tres días para estudiar una documentación extensísima y compleja, lo que hace que en esta comparecencia no podamos entrar en detalle cómo nos gustaría. Sí que voy a mencionar algún dato concreto, pero, bueno, si hay algún error o alguna cosa que, en fin, que no procede, espero que me disculpen por el poco tiempo que hemos tenido, ¿no?

Además, la presentación de la *consellera* ha aportado muchísimos datos. Tampoco nos ha dado tiempo a analizarlos todos. Y además ha sido especialmente insistente en que enumeraba muchos proyectos concretos y los supeditaba a la aprobación del presupuesto por el Parlamento. Entiendo que estos comentarios van dirigidos claramente a sus socios a ratos, Esquerra Republicana, para buscar su apoyo, que después de la intervención de la diputada, pues no nos queda clara si se dará o no.

Bien, volviendo a nuestra intervención, pues, como saben, uno de los nuestros objetivos, de los objetivos de VOX, que además los publicamos continuamente, es la supresión o reducción del gasto político superfluo o improductivo. En esta línea, le voy a formular algunas preguntas y hacer algunos comentarios. Como recordará, el anterior Gobierno de la Generalitat, el de Esquerra Republicana, publicó el resultado de un estudio para revisar la necesidad de mantener el amplísimo número de organismos públicos y hacía algunas propuestas concretas de disolución. Bueno, pues yo le quería preguntar a la señora *consellera*, ¿no?: ¿tiene previsto el cierre de

alguno de los organismos públicos que dependen de su *conselleria*? Porque de momento, desde que está usted, lo que ha hecho ha sido aumentarlos.

Y también, en esta misma línea de reducción del gasto político, también le quería preguntar, aunque ya me imagino la respuesta, si va a reducir el elevadísimo número de altos cargos que dependen de su departamento.

Otros ejemplos del gasto ideológico que aparece en el presupuesto, también cogidos a vuelapluma, le pongo algunos ejemplos: formación en comunicación inclusiva en Ferrocarrils de la Generalitat, 169.848 euros –formación inclusiva en Ferrocarrils de la Generalitat.

Transformación feminista, en territorio, se destinan 6.231.564 para sesenta y dos actuaciones específicas.

Vivienda, programa 431, se han consignado 5.270.574 euros para actuaciones de transformación feminista. Esto incluye, por ejemplo, inversiones en viviendas gestionadas por la Agencia de l'Habitatge de Catalunya específicamente etiquetadas bajo este concepto por valor de 3.973.047 euros.

Otros. El Instituto Català de la Energía presupuesta 28.000 euros para formación en liderazgo femenino y el plan de igualdad de género de la entidad; Instituto Catalán de la Energía.

Movilidad, se destinan 53.053 euros a la implantación del botón lila dentro del plan estratégico de movilidad y género.

Servei Català de Meteorologia, se gastan 13.644 euros en el diseño de protocolos de acoso y adecuación de puestos de trabajo con perspectiva de género. Aunque en nuestra opinión, lo que debería hacerse con el Servei Català de Meteorologia es cerrarlo por duplicidad, ya que realiza las mismas funciones que la Aemet y nos cuesta a los ciudadanos catalanes 11.462.839 euros este año para hacer lo mismo que otro organismo público.

¿De verdad, señora Paneque, cree usted que sus prioridades de gasto corresponden a las necesidades de los ciudadanos catalanes? ¿Creen que están haciendo un buen uso del dinero público?

Un tema que me parece interesante reseñar es el relativo a los peajes en las autopistas catalanas, un tema que hace unos años estaba todos los días en la prensa, como se acordarán aquí los escándalos que se montaban cuando había peajes del Estado. Ahora, como solo los hay de la Generalitat, parece ya que el problema no existe, pero los ciudadanos los siguen padeciendo exactamente igual, ¿no? Y desde VOX hemos pedido en diversas ocasiones al Gobierno de la Generalitat una inversión importante para su supresión total o parcial. Pregunto, señora *consellera*, ¿podría decirnos si tienen previsto aplicar nuevas bonificaciones, descuentos o liberar de peajes tramos de autopistas para este año? En caso afirmativo, ¿cuáles serían? Estoy hablando de nuevos, no de los que ya existen. ¿Cuáles serían y cuánto han presupuestado para estas nuevas rebajas?

Respecto a la vivienda, la primera pregunta que hacemos por si tiene el dato y nos lo puede facilitar es cuántos viviendas se iniciaran en Cataluña en 2026 y cuántas se acabarían en 2026-2027, cuál es la previsión, y cuántas de ellas podríamos considerar como viviendas sociales, en un amplio sentido de la expresión.

Ustedes anuncian 1.900 millones para vivienda y ordenación territorial, que ciertamente es una cantidad muy importante, pero gran parte de este presupuesto se destina a subvencionar la demanda y a adquirir viviendas ya existentes. Y adquirir lo que ya existe no es crear; es cambiar de propietarios.

Alguien ha dicho antes, la compañera diputada del Partido Popular, que, efectivamente, el problema de la vivienda es más problema de oferta que un problema de demanda. Es verdad. Y si ustedes siguen insistiendo en lo mismo, pues el resultado será el mismo, incluso peor, puesto que [#0:09:23].

Evidentemente, cambiar de propietarios no aumenta la oferta estructural del mercado. Es más, si hay menos viviendas y más dinero compitiendo por ellas, pues, el precio, evidentemente, lo que no va a hacer es bajar, ¿no? Y hemos de tener en cuenta que, según sus datos, de julio a septiembre del pasado año el precio medio del alquiler ha subido hasta 876 euros, ha aumentado un 2 y medio por ciento respecto al trimestre anterior, según los datos del Incasòl, de ustedes mismos, ¿eh?

Además, todos lo vemos, la parálisis constructora en Cataluña se encuentra en una situación tremenda. Salimos por la calle y nadie ve grúas, no hay grúas, no se

construye vivienda nueva. Y todo esto debido a sus políticas nefastas, tanto en Cataluña como en el Gobierno de España y su coalición con la izquierda radical.

Claro, esta parálisis, lógicamente, si no hay vivienda, hay un déficit crónico de viviendas, pues, se produce un encarecimiento, esto es evidente. Esto es la ley básica de la economía, ¿no?

Si acudimos a los datos históricos, pues, vemos que el número de viviendas construidas ha ido a ido bajando, se ha desplomado. Así como entre 1991 y el 2000 se construían 42.000 anuales, pues, entre el 2003 y el 24, nueve mil. Esta situación es muy difícil, muy difícil que nuestros jóvenes y las familias puedan adquirir una vivienda digna.

Y en la vivienda social la Generalitat solo da respuesta al cuatro por ciento de los solicitantes inscritos en el registro de vivienda social, según denunciaba la Sindicatura de Cuentas –no es un dato nuestro, Sindicatura de Cuentas–, que reprochaba importantes deficiencias en la gestión de la Generalitat.

Actualmente, solo el 1,5 por ciento de las viviendas –es un dato conocido– de Cataluña son de alquiler social, muy por debajo de la media europea del quince por ciento. Es que hay que tener en cuenta que hay municipios de Cataluña en los que no se ha construido vivienda pública en las últimas cuatro décadas. Esta es la magnitud del desfase.

Cataluña necesita más viviendas, evidentemente, pero necesita más suelo, más agilidad administrativa, más seguridad jurídica y más construcción. I si no corrigen el marco normativo, el resultado será el mismo: más gasto, efectivamente, habrá más gasto, pero menos oferta y, por lo tanto, más familias sin acceso a una vivienda digna.

Y ¿cuál es su respuesta? Pues la típica de la izquierda, buscar culpables y, si es posible, sancionarles. En esta línea, quería hacerles una pregunta: ¿qué coste anual tendrá el cuerpo de inspectores que han creado y, además, pretenden potenciar?

Y luego, por último, quería hacer una referencia al mix energético de Cataluña, un tema muy importante y muy grave que yo no sé si somos conscientes de la que estamos liando o de la que están liando, que nosotros no gobernamos, de la que

están liando. Como todos sabemos, Cataluña es hoy una región dependiente de la energía nuclear, las centrales de Ascó y Vandellós generan más del cincuenta por ciento de la electricidad que consumimos. Nos guste o no, la realidad es esta, es esta la realidad. Podemos escondernos, podemos hacer como el avestruz, pero esta es la realidad: cincuenta por ciento de la energía que consumimos. Son el pulmón energético de nuestra industria y de nuestros hogares. Sin ellas, Cataluña se apaga, desgraciadamente, y el precio de la luz se multiplicaría por dos o por tres.

Ustedes hablan de autonomía eléctrica en sus documentos, pero la realidad es que su política nos hace más dependientes y más pobres. Y desde VOX, pues, lo decimos claro: no hay transición ecológica posible sin energía nuclear, que nos garantiza además unos precios bajos. Y les pedimos que dejen de jugar a ser salvadores del planeta con el dinero de los catalanes y empiecen a defender la soberanía energética de nuestra nación.

Muchas gracias.

El president

Molt bé, diputat Bello. I seguidament, i en nom del Grup dels Comuns, té la paraula el diputat Mijoler. Quan vostè vulgui.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Consellera, secretari i resta de membres de l'equip, gràcies avui per la compareixença i sobretot gràcies per donar-nos l'oportunitat de reflexionar sobre la llei de pressupostos que comencem a discutir.

Jo el primer que faria és sobre la reflexió de que no tant discutir amb xifres, no tant discussions de partides concretes, sinó el que és més important és si la gent podrà pagar el lloguer, si podrà arribar a la feina amb un tren que funcioni, si serà atès a temps a la sanitat. I per nosaltres, pels Comuns, d'això van els pressupostos; no d'aquesta suma de partides. O dit d'una altra manera, quin ha de ser l'objectiu de la política i especialment en aquests moments? Doncs hauria de ser fer més fàcil la vida a la gent que viu del seu treball, a la classe treballadora. I el nostre objectiu, per tant, en aquest acord de pressupostos és que els catalans i les catalanes notin en el seu dia a dia que les polítiques públiques serveixen per millorar la seva vida, perquè

aquesta és la manera més efectiva de fer front als tres problemes principals que té avui Catalunya i, per tant, m'atreviria a dir la democràcia mateixa: les desigualtats, l'emergència climàtica i la desafecció cap a la política.

I d'això últim, l'hi he dit més d'un cop, consellera, la confiança en les institucions. La gent se sent maltractada, perquè ha de perdre hores de la seva vida en un tren o perquè espera massa temps el tractament sanitari que necessita. Cal protegir la democràcia d'una extrema dreta que vol degradar les institucions amb l'antipolítica i que té un únic

Fitxer 8

programa, l'odi, l'enfrontament i la divisió. Creiem que, en aquests moments, també per responsabilitat democràtica i antifeixista, és necessari que Catalunya tingui pressupostos. I aquests que ens presenten no són els pressupostos que hauríem fet els Comuns si tinguéssim la majoria per impulsar-los, però sí que volem destacar que tenen en bona mesura el nostre segell, perquè al final la política va de que el que fem aquí es noti al lloguer, al tren i es noti al CAP. Per això els pressupostos han de ser una eina de redistribució, per protegir qui està més exposat i per reforçar els serveis públics, que el que fan és garantir oportunitats.

I en aquest sentit, des del nostre grup, fem una lectura dels pressupostos que situa la transició ecològica com una política de país. No com una suma de projectes dispersos, sinó com un full de ruta, amb execució, governança i, sobretot, amb capacitat de transformar realment la vida quotidiana de la gent i del territori. En aquest sentit, vull repassar alguns àmbits de l'acord. En primer lloc, l'adaptació. Celebrem el compromís de reforçar i fer finalista la línia d'adaptació del Fons Climàtic, amb un subprograma per actualitzar plans locals, però sobretot impulsar actuacions que siguin executables. Els refugis climàtics, protecció d'equipaments crítics, renaturalització urbana.

Segon, risc i planejament. L'acord del cens de sòls urbans i urbanitzables inundables per municipi i per peça de planejament, amb cartografia en plataforma, fitxes operatives. És una eina, per a nosaltres, imprescindible perquè l'urbanisme deixi de viure d'esquena al risc, com ho ha fet en les darreres dècades. I ho és encara més

el compromís de modificar la legislació urbanística a partir dels nous mapes d'inundabilitat quan els tinguem, dels riscos geològics i de les projeccions climàtiques. Això és transició amb coherència.

Tercer, biodiversitat i Natura 2000. Posem en valor dotar pressupostàriament –tot i que és una partida petita enfront els 50.000 milions– aquests 324 mil euros, un quaranta-u per cent més del pla de protecció del medi natural i del paisatge després de l'ampliació de la ZEPA del delta del Llobregat i en resposta a la carta d'emplaçament de la Unió Europea, garantint aquesta gestió efectiva: equip de gestió, restauració, seguiment i governança.

Quart, el desplegament de l'Agència de la Natura de Catalunya i recursos per a gestió d'hàbitats i espècies, restauració ecològica, seguiment científic i convenis amb el món local. L'acord és clar: acabar de tramitar i iniciar l'activitat de l'agència durant el primer semestre del 2026, i la dotació econòmica de 100 milions d'euros. I, en paral·lel, el Conservatori del Litoral s'ha de posar també en marxa amb la fórmula que permeti que sigui al més ràpid possible els seus objectius.

Cinquè, el marc normatiu i la planificació. Iniciar la consulta pública prèvia de la llei de patrimoni natural i la biodiversitat al 2026 i fer la informació pública al primer trimestre del 27. I impulsar, com deia, la creació dels plans de recuperació d'espècies amenaçades i hàbitats d'interès comunitari fins al 2030. I entrar en el bloc energètic, perquè aquí hi ha el cor de la transformació productiva i social. D'una banda, la lluita contra la pobresa energètica i la defensa dels col·lectius més vulnerables i, de l'altra, la formació i l'educació en l'àmbit de l'energia, especialment en la digitalització.

I, en paral·lel, el país necessita avançar en l'electrificació de la demanda energètica, amb planificació, suport i mesures que facilitin el canvi en indústria, en edificació i mobilitat. I aquí, consellera, el món local és determinant. Les administracions locals han d'exercir un paper d'actors centrals en la transició cap a un model energètic descentralitzat i lligat al territori, per proximitat al ciutadà i consumidor, i també pel seu consum energètic propi. Això és precisament sobirania energètica.

I per complir els objectius del Proencat cap al 2030 i, per tant, arribar a aquest cinquanta per cent de renovables al mix elèctric, cal accelerar el desplegament, que porta retard, i això exigeix lideratge públic i un pla d'inversions públiques a través de

l'empresa pública l'Energètica, incidint en tecnologies com la hidràulica, la fotovoltaica i l'eòlica principalment. Deia el reforç al món local, però també el reforç del paper territorial. Les OCTEs, les oficines transició energètica, passen a estar integrades com una estructura territorial de l'Icaen i, per tant, no dependre dels consells comarcals, sovint infrafinançats.

I també assessoraran les comunitats energètiques en relació amb accés i connexió. I reforçar l'Energètica, amb l'objectiu d'entrar al segment de la distribució –per a nosaltres és, deixi-mho dir, revolucionari– tan aviat com sigui possible per exercir el dret en transmissió de xarxes i garantir dotació econòmica estable per participar en projectes renovables arreu del territori i enfortir, d'aquesta manera, la integració dels ens en governança i execució. Aquest és el múscul públic que fa que la transició no sigui només mercat, sinó que sigui política pública. Això, ho torno a dir, és sobirania energètica.

En aigua i residus, tornant o parlant d'aquests vectors ambientals, que també són claus. En l'aigua, l'acord fixa una prioritat encertada. Inversions de l'ACA en [#04:48] i col·lectors amb impacte directe al medi receptor. Fomentar els sistemes d'aigua regenerada amb un ús efectiu –és el futur– i fomentar la renaturalització de zones humides i els marges de rius. Aquí la transició és també reduir el dany que ja tenim i, per tant, reforçar també la resiliència hídrica.

En residus, per a nosaltres, valorem moltíssim desplegar el Pinfreca amb aquests 82 milions d'euros per planificar i executar infraestructures i donar assistència al món local per alinear recollida i fiscalitat, i presentar al Parlament el primer trimestre del 26, l'avantprojecte de llei de prevenció i gestió de residus i l'ús eficient dels recursos per a una economia circular. Clau, perquè l'economia circular no pot ser retòrica. Requereix infraestructura, fiscalitat coherent i capacitat municipal i, per tant, celebrem que això figuri als pressupostos.

Dit això, i segueixo sobre territori. La primera peça de l'acord també és sobre mobilitat, el salt d'escala en mobilitat sostenible. Si volem cohesió territorial i descarbonització, no n'hi ha prou amb bones intencions. Cal infraestructura, servei i continuïtat. Per això, compromisos concrets. Avançar al TramCamp, amb les fases 1 i 2, i programar les 3, 4 i 5. Redactar el projecte del tram-tren del Bages, incloent-

hi l'execució del tram Manresa-Santpedor. L'informe informatiu del tram-tren Blanes-Lloret, incorporar l'alternativa dins l'estudi del corredor de la Selva Marítima i promoure traçats al Brçat que no hipotequin el futur i permetin una utilització ferroviària quan toqui. També hi ha l'estudi de viabilitat del TramVallès –Terrassa, Sabadell, UAB– i l'estudi del tren-tram a Girona ciutat dins el projecte Olot-Banyoles-Girona, amb arribada a Montilivi i al nou Hospital Trueta.

En paral·lel, avançar en la configuració de Rodalies de Lleida, sol·licitar un nou acord amb el Ministeri per reactivar línies entre Lleida i Aragó, i publicar informes clau com l'eix transversal ferroviari i la línia orbital per reserva de corredors. I, en clau metropolitana, destaquem també el Trambaix, incorporant la tercera parada a Sant Feliu, i avançar fins a Molins de Rei. Sobre mobilitat assequible, a més, que funcioni. Per tant, aquest dret a moure's, a la mobilitat. La xarxa només és útil si és accessible i per això és clau garantir el manteniment de les bonificacions del cinquanta per cent en la T-usual i la T-jove durant tota la legislatura.

I n'ha fet esment: perquè el sistema respongui dia a dia, un pla de millora de busos dotat amb més de 21 milions per cobrir demanda insatisfeta, reforçar línies saturades, compensar dèficits provocats per la crisi de Rodalies i desplegar serveis a demanda. I, sobretot, també important, una diagnosi i millora dels busos i parades amb criteris de seguretat, neteja i confort. Transició –dèiem– també és mobilitat. Descarbonitzar flotes i logística neta, renovar busos cap a zero emissions, [#07:28] infraestructura de càrrega, desplegar mobilitat activa amb una xarxa ciclable urbana i interurbana i vies verdes funcionals, amb 190 milions, del 2026 al 2030, per sumar almenys 500 quilòmetres. I, com a infraestructures de sistema, impulsar l'estudi informatiu del quart túnel ferroviari de Barcelona, que sovint hem dit que és el coll d'ampolla.

Sobre habitatge –i no em donarà gaire temps–, el resum és clar. Seguretat. Seguretat per viure i arrelar. Seguretat perquè el mercat no decideixi qui pot quedar-se i qui ha de marxar. L'acord fixa arribar a aquests 1.250 milions anuals en polítiques d'habitatge, amb compra per fer créixer el parc públic, en ajuts al lloguer, perquè el sostre no s'empassi la renda familiar i rehabilitació per dignificar i garantir accessibilitat amb suport financer via l'ICF. Hi ha un salt d'escala en ajuts al lloguer.

Ampliar la cobertura fins al vint-i-cinc per cent de famílies llogateres en dos anys. Hi ha també clau política sobre l'acord d'habitatge: posar límits a l'especulació i reforçar el paper dels ajuntaments. Per això es preveu la modificació de la llei d'urbanisme, per habilitar mesures contra compres especulatives, impulsar la pròrroga de les zones residencials tensionades i actualitzar la definició de gran tenidor. I, alhora, fer créixer alternatives estables. HPO i habitatge cooperatiu en cessió d'ús, amb reserva de sòl, finançament i mesures fiscals. I assegurar compliment, inspecció i unitat antidesnonaments amb dotació i desplegament.

I acabo, president. Finalment, el dret a l'habitatge es decideix també i sobretot als barris. Rehabilitació, accessibilitat, finques d'alta complexitat, regeneració urbana i cohesió. I aquí ho vull destacar amb tota la força. Els 400 milions per al 2026 de la llei de barris no són un punt de partida. Són un gir de guió en regeneració urbana, perquè quan actuem els barris no només fem obres; el que construïm són drets. Consellera, l'acord és ambiciós i va en la bona direcció, però el criteri final serà molt senzill. Si aquesta legislatura deixa més transport públic útil, més habitatge assequible i barris que milloren o si torna a deixar la gent sola davant les inèrcies del mercat i les fragilitats del sistema. Se la juga la institució.

Gràcies.

El president

Molt bé, diputat Mijoler.

I, seguidament i en nom de la CUP, té la paraula el diputat Cornellà. Quan vostè vulgui.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Consellera, secretari, membres del Departament que els acompanyen. Bé, primer, una exposició general. Sí que és evident que en aquest pressupost que ens presenten, en aquest departament en concret, hi ha un augment significatiu de milions si ho comparem amb els darrers anys. Però aquí el que també cal apuntar és que, quan estàs anys que s'estan degradant els serveis públics, que s'estan malmetent les infraestructures, després no n'hi ha prou que amb un any es col·loquin uns quants milions més al pressupost de la Generalitat o en vinguin uns quants més

de l'Estat espanyol per les infraestructures ferroviàries. Perquè realment l'estat és lamentable, i després veiem que cada dia el pateixen la ciutadania.

I l'hi dic, consellera, perquè aquest mateix matí, dues hores i mitja. He arribat tard a la CAI perquè he trigat dues hores i mitja de Celrà a arribar aquí a Girona i encara he tingut sort. Molts de trens AVE s'han suspès, molts de Rodalies amb retards, cancel·lacions, etcètera. I aquesta és la realitat del dia a dia. I la gent no vol escoltar que aquest és el pressupost més gran de la història de Catalunya. La gent el que vol és efectivitat, el que vol és notar-ho al dia a dia. Perquè si no tot són papers, tot és paper mullat. Pactes, acords, pluges de milions... Però després la realitat és la del dia a dia i realment és lamentable per a la majoria de veïns i veïnes.

I, en aquest cas, aquesta macroconselleria té un problema. Té un problema perquè el tema de la mobilitat pública és un desastre absolut. I dubtem que amb les inversions que ens presenten es solucioni massa res. De fet, pel que fa a unes quantes de les partides que ens proposen en temes d'infraestructures, els hi volíem exposar els nostres dubtes. 60 milions per a bus interurbà i busos exprés. Bé, no ens sembla malament la idea, entenent que no s'utilitzin per apedaçar el que no funciona de Rodalies. És a dir, que això ho hauria de pagar l'Estat, tal com de fet ja es va aprovar a una moció aquí al Parlament.

És a dir, l'increment que es fan d'aquests 60 milions nosaltres el que voldríem és que es notin en línies noves o, en tot cas, en les que vertebran el país i les comarques on no tenen tren o es pot complementar amb el tren. No per substituir-lo. Perquè, evidentment, si posem aquests diners per substituir, nosaltres no ho compartim. Li posaré alguns exemples que nosaltres sí que pensem. Busos de Berga a Barcelona, reforçar l'eix-bus Lleida-Girona, també aprovat al monogràfic d'infraestructures. Per tant, el que no pot ser és que al final una part dels diners del pressupost se'n vagin per tapar les vergonyes de Rodalies i serveixin per hipotecar encara més la Generalitat i no per millorar la xarxa de busos on no hi ha ni trens, que per desgràcia són unes quantes comarques del país.

Després ens parlen de 529 milions d'integració tarifària. Ens agradaria que ens expliquessin els conceptes exactament de si estem parlant de la maquinària per validar, les despeses tecnològiques de la T-Mobilitat, de cobrir el dèficit tarifari. Un

altre tema que també ens preocupa i que voldríem saber. 200 milions, prop de 200 milions, per temes de peatges, per descomptes i peatges a l'ombra. Saben que també vam reclamar que aquests peatges, aquests descomptes de peatges, etcètera, tot el que s'està ara mateix aplicant pel mal funcionament, pensem que s'ha de pagar des de l'Estat, no des del pressupost de la Generalitat. Els diners han de servir per millorar, no per tapar el mal funcionament de tot plegat.

6,4 milions. Aquí, consellera, ens ha parlat..., de fet, ens diuen la nova C-37 Vic-Olot, però vostè ha estat molt més precisa i l'hi agraeixo, perquè ha parlat de la variant de les Preses i Olot, perquè sinó la nova C-37 Vic-Olot sembla un eufemisme i ja està bé que no se n'amaguin, que realment el que volen és fer aquest projecte, que malmet la plana agrícola i els aqüífers de la Vall d'en Bas. Però ens agradaria que ens ho expliqui, perquè ens ha dit que és com una primera part, si no ho he entès malament, d'uns 400 milions, i al final, aquí, només –pel que he vist– n'estan pressuposant 6,4. A veure si ho podria explicar una mica més. I saben que nosaltres estem totalment en contra d'aquesta infraestructura.

Per altre costat,

Fitxer 9

101,4 milions per al perllongament del Llobregat-Anoia de Ferrocarrils de la Generalitat i 400 més fins al 2029, pel que veiem. Imaginem que són tots per a la prolongació fins a Gràcia, una gran inversió per a la ciutat de Barcelona, però ens agradaria saber quants n'hi ha per prolongar els Ferrocarrils de la Generalitat fins a Santpedor, fins a Sallent, fins a Súria. I per acabar, i per tirar endavant els estudis informatius que el Govern va prometre que estarien acabats a finals del 2025 i encara no els tenim sobre la taula.

Vint-i-sis coma quatre milions per desdoblant la xarxa tramviària de Barcelona. Home, no ho compartim. No ens venguin que això és una millora del tramvia. En tot cas, és una despesa associada a un projecte de nou traçat del tramvia a Glòries, que li farà, en tot cas, fer més corbes, anar més lent, però això sí, els va bé per la necessitat urbanística de l'edifici Ona, però no ho entenem com una millora.

I després veiem 50,3 milions del material de la línia de l'aeroport del Prat, un servei *premium*, podríem dir, pensat per als turistes, entre Barcelona i l'aeroport. I encara que el faci Ferrocarrils de la Generalitat, això el que farà, i ho saben, és ajudar a col·lapsar encara més rodalies. I nosaltres pensem que, en el moment que està tota la xarxa, no s'ha de destinar ni un euro a afavorir el transport dels turistes quan la ciutadania pateix cada dia les conseqüències del rodalies, de l'AVE. És a dir, sembla que prenguem el pèl als veïns i les veïnes d'aquest país, destinant pels turistes quan aquí les infraestructures estan caient a trossos i la gent no pot... Està agafant el vehicle privat perquè és que no hi ha alternativa. Això, el qui té la sort de tenir-ne, perquè no tothom té aquesta sort o capacitat econòmica per tenir-ne.

Pel que fa a l'habitatge, l'acord que han fet nosaltres veiem que va per bon camí. Nosaltres seríem molt més ambiciosos i ho saben. Hem presentat una proposta pròpia, però com a mínim s'encamina cap a la limitació de la compra especulativa. Nosaltres aniríem a més, tal com ho hem proposat. Però bé, com a mínim es comença a afrontar la realitat, perquè afrontar el problema de l'habitatge no és posar, em penso que ha dit 50 milions... No, 50 milions són per adquirir habitatge els joves. No. Els ajuts per pagar el lloguer, és a dir, els ajuts per pagar el lloguer, això no ho acabarem mai. Això no és una política d'habitatge, perquè això s'hi trobarà cada any. O es limiten encara molt més els preus i es fan unes polítiques d'habitatge molt més clares per garantir el dret a l'habitatge que sigui un dret o aquí anirem posant diners que, d'alguna manera, els ingressaran els grans tenidors i la gent que ja és rica.

És a dir, és clar, nosaltres entenem que s'ajudi, perquè realment a les famílies els costa i als joves els costa molt pagar el lloguer, però no és una bona política. La bona política és aquella que fa que els preus siguin assequibles. I quan vostès ens parlen que a partir del quaranta per cent de les despeses siguin habitatge, doncs, aquí és on s'ha de treballar més. Home, nosaltres sempre havíem entès que era a partir del trenta. Que a partir del trenta ja es considerava que no..., més del trenta per cent no anàvem massa bé. Bé, veig que ara ja estem parlant del quaranta. És a dir, anem «al tanto», perquè cada vegada els sous són més miserables, no augmenten en comparació amb l'augment de l'habitatge, la cistella bàsica, etcètera. Però sí que augmentem els tants per cents que considerem normals de gastar en l'habitatge. Nosaltres, això no d'allò.

Referent a la transició ecològica, ens preocupa l'agència de la natura, ens preocupa el Conservatori del litoral. Això no és qüestió de diners. Vostè participava amb mi al 2022 o 23 a les jornades del Conservatori. Quan era oposició ho demanava per l'endemà, perquè estaven incomplint el Govern que hi havia en l'actualitat. Ara vostè ho està incomplint. Nosaltres pensem que han d'anar més ràpids i donar la cara.

I igual que amb altres temes que vostè va defensar, com per exemple el projecte de recuperar Ràdio Liberty, que en el seu moment vostè va ser abanderada. I ara que... I va demanar pressupost a Esquerra Republicana per tirar endavant el projecte. I ara tot això ha desaparegut dels seus pressupostos.

També pensem que hi ha d'haver un increment amb tot el que és els plans de recuperació i conservació de les espècies amenaçades, de flora i fauna, calendari i pressupost perquè sap que hi ha uns compliments des de fa moltíssims anys que evidentment no venen d'aquest govern, sinó que venen de tots els governs anteriors.

I per finalitzar, li diré que tampoc –i ho sap– tampoc compartim que en energia a comarques gironines es digui que a l'Empordà hi van molts més diners perquè, al final, més de 30 milions van pel Plemcat, un projecte que sap vostè que té molta oposició territorial als ajuntaments, al carrer, a les entitats, al sector, als sectors econòmics i, per tant, tampoc nosaltres no veiem aquesta inversió com a prioritària, quan es podria posar, afegir a l'energètica pública, que sí, que ho veiem bé, que s'hi posin quaranta milions i setanta i els que calguin, per fer projectes de transició energètica en línia amb el que diu la pròpia llei del canvi climàtic.

Gràcies.

El president

Molt bé, diputat Cornellà. I, per acabar, el grup del Partit dels Socialistes de Catalunya. Té la paraula la diputada Candela, quan vostè vulgui.

Eva Candela López

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tothom. Honorable consellera, secretari general, gràcies. Gràcies, consellera Paneque, per la seva compareixença i l'explicació que ens ha donat del projecte de pressupost per a l'exercici 2026 en l'àmbit del seu departament. Una salutació també a tot l'equip que avui l'acompanya

del Departament. I un agraïment a tots ells per la feina feta en el dia a dia i també en l'elaboració del pressupost.

Des del nostre grup parlamentari, volem expressar la nostra satisfacció perquè constatem que aquest pressupost reflexa una aposta clara, molt clara: reforçar l'estat del benestar i consolidar el model de prosperitat compartida. Un pressupost amb 42.162 milions d'euros, el més alt de la història de la Generalitat, que suposa, com deia vostè, un 22,8 per cent d'increment de la despesa respecte del darrer pressupost aprovat el 2023.

I això no és només una xifra important. És una xifra rellevant. Això és la traducció pressupostària on veiem reflectida una prioritat política: situar les persones al centre de l'acció pública, una prioritat i també els reptes que ha d'abordar Catalunya. Prioritat, reptes i oportunitats. Oportunitats per garantir el progrés del nostre territori, millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans i conciutadanes i reduir les desigualtats.

Ens ha presentat, consellera, el pressupost del Departament de Territori, Habitatge i transició ecològica que avui ens ocupa en aquestes dues comissions juntes. Un pressupost de 3.453 milions d'euros, un augment del trenta-cinc per cent del pressupost respecte al 2023. Veiem en aquest pressupost i en les seves explicacions, consellera, clarament un dels reptes més importants d'aquesta legislatura, l'habitatge, amb una aposta estructural per garantir un dret bàsic, una política que ha de ser estructural, continuada i transformadora. El Govern ja està abordant la problemàtica de l'accés a l'habitatge amb una estratègia transversal.

Ho hem dit moltes vegades en aquest Parlament: des d'una única perspectiva no podem solucionar aquest greu problema i cal activar tots els mecanismes disponibles i, en conseqüència, també cal activar el pressupost. Un pressupost de 1.900 milions d'euros destinat a l'habitatge. És una xifra històrica que permetrà, entre altres coses, reforçar els ajuts al pagament del lloguer, on moltes famílies podran sortir-ne beneficiades; ampliar el parc públic d'habitatge protegit des de la construcció i també des de l'adquisició d'habitatge; amb línies d'ajut per a la construcció d'habitatge assequible; facilitant l'accés dels joves al seu primer habitatge; amb la rehabilitació energètica i estructural d'habitatges existents, també

molt important; i la regeneració urbana amb el pla de barris i viles. Sense oblidar en tots aquests aspectes els pobles petits, una qüestió també molt important.

Aquesta, diputats i diputades, és una aposta estructural per garantir un dret bàsic i que incideix directament en la igualtat d'oportunitats, més habitatge i millors barris. També veiem clarament reflectida una aposta pel transport públic, amb 529 milions d'euros per implementar el model tarifari integrat i impulsar la T-Mobilitat. Certament, consellera, cal que la integració tarifària sigui amb la mateixa qualitat i solidesa en tots els territoris de Catalunya, 194 milions d'euros per mantenir les bonificacions de la T-usual i la T-Jove, com estava comentant el company dels comuns, 60 milions d'euros per les línies de bus interurbà i bus exprés que ara hem vist també que cal reforçar. I una altra prioritat, les infraestructures resilients, per garantir el servei i l'equitat territorial. Amb el ferrocarril com a eix estructural de la mobilitat perquè articula el territori, connecta persones i connecta les activitats econòmiques amb les persones, permetent un model de desplaçament sostenible i eficaç. Un element clau per als objectius de descarbonització. Reforç, millora i ampliació de la xarxa ferroviària i una xarxa viària més segura i sostenible, amb inversions en conservació de carreteres. Conservació, seguretat i transformació, tres peces claus per a una xarxa viària.

Cedeixo la paraula a la meua companya.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, companya. *(Eva Candela López intervé sense fer ús del micròfon.)* Sí, sí, la veritat és que sí, justa. Gràcies, consellera, secretari general, per la seva explicació i per la proposta que avui presenten. Jo faré cinc cèntims de la part de transició ecològica. Vull felicitar, perquè crec que és una proposta valenta. Catalunya necessita uns pressupostos i no contemplem cap altre escenari. I aquests pressupostos, saber que tindrem al nostre abast recursos que estan a l'altura de les necessitats del nostre país deixa clar que estem davant d'un pas transcendent per a tots i totes. I això, en el context actual, és profundament rellevant.

En primer lloc, venim d'anys on hem patit una sequera extrema. Aquest últim no ha estat el cas, però sabem que vindran més. Venim d'episodis d'emergència hídrica, que han posat al límit els nostres embassaments, els nostres pagesos i molts

municipis del país. I davant d'això, el Govern no ha optat per la resignació ni per la improvisació. Ha optat per la planificació i la inversió. Els 983,7 milions d'euros que comentava la consellera, destinats a autonomia hídrica, un trenta-dos per cent més que al 2023, són una resposta estructural a una realitat climàtica que ha canviat per sempre. Són l'expressió d'una política que entén que l'aigua és seguretat, és cohesió territorial i és competitivitat econòmica, igual que reforçar l'Agència Catalana de l'Aigua amb 500 milions d'euros, dotar l'ATLL amb més recursos, invertir en sanejament, en regeneració, amb manteniment de lleres. Això és governar amb anticipació. Això és entendre que la resiliència no es construeix el dia que arriba la crisi, sinó molt abans.

I la mateixa lògica impregna el conjunt de les propostes en matèria de transició ecològica o transició verda. Per exemple, quan parlem d'infraestructures resilients 2.244 milions d'euros, el 34,4 per cent del total. Estem parlant d'adaptació climàtica real: ferrocarril com a eix vertebrador, reducció de vulnerabilitats, descarbonització de la mobilitat, més transport públic, més mobilitat activa. Apostem per la transversalitat entre transport i sostenibilitat. Perquè a aquestes altures una cosa ja no s'entén sense l'altre.

I és que la transició ecològica ha de ser el principal motor de modernització del nostre país. I per esdevenir tal cosa es necessita planificació, estratègia i, el més important, recursos per poder materialitzar-ho. La primera part ja s'està treballant en profunditat aprovant els pressupostos de carboni o treballant el Plater. Ara cal dotar el departament de recursos econòmics necessaris i, per això, també és important que s'augmentin els recursos per desplegar les energies renovables al nostre país.

El que s'està plantejant és un impuls massiu i pioner en les energies renovables, una autèntica revolució energètica, que és el que necessitem per complir els objectius: 267 milions per a la implantació de renovables, vint mil instal·lacions d'autoconsum, més punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, més parcs solars, més potència solar a edificis públics i més projectes innovadors. És un desplegament de recursos gairebé històric i sense oblidar un dels principals objectius d'aquest departament, que també ho és la protecció de la biodiversitat i el paisatge, també dotant-lo de

molts més recursos, perquè cal garantir un llegat resilient i viu per a les generacions futures. I això està en les nostres mans.

I ja per acabar, a mode de conclusió, en definitiva, parlem d'un pressupost que destina dos de cada tres euros a blindar el nucli del nostre sistema de protecció i reforçar els serveis essencials. Un pressupost que posa al servei públic de qualitat al centre i a l'abast de tota la ciutadania. Perquè per això estem per dignificar la vida dels catalans i les catalanes: 8.000 euros per infant, gairebé 6.000 euros per jove. I tot això amb una projecció de reducció del pes del deute.

No parlem només d'uns pressupostos. Parlem d'un projecte

Fitxer 10

i per materialitzar un projecte de futur s'ha de fer amb una aposta valenta, ambiciosa, sostenible i una aposta per l'equilibri territorial, una aposta pel benestar col·lectiu i per la prosperitat compartida. Si ens estimem Catalunya, que sé que així és, no contemplem un altre escenari que no sigui aprovar aquests pressupostos. I, per això, el nostre grup parlamentari donarà un suport inequívoc a aquest projecte de pressupost, i esperem que puguin ser aprovats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Zapata. I ara, per continuar, tindrà, i durant un màxim de trenta minuts, la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies, president. Intentaré anar donant resposta a les diferents qüestions que m'han plantejat. Celebro que compartim els objectius. No m'ha semblat per part de cap grup parlamentari que posin en qüestió els objectius que ens hem marcat. Hi ha alguns matisos que després m'hi aturaré, però els objectius els compartim, per tant... I que hi hagi aquest increment en el departament i en aquestes polítiques es comparteix.

Es comentava per part de Junts..., «arriben tard». Bé, jo diria: millor tard que mai. Per tant, estem aquí, estem discutint els pressupostos. I, efectivament, són els més ambiciosos que mai ha tingut aquest país. I, vinculat al departament que tinc l'honor de liderar, és veritat que hi ha un creixement important, perquè molts dels reptes de país que tenim en aquests moments estan ubicats en les polítiques que es despleguen des del departament. I vostès ens preguntaven: «I amb aquests recursos, amb aquest pressupost, el més ambiciós, el més gran, s'afronten les crisis?» Home, jo crec que afrontem els diferents reptes que tenim. Jo els hi posava alguns exemples. Parlem de les polítiques d'ajut al lloguer i així també donem resposta a algunes de les qüestions que es plantejaven. És la política que voldria desplegar el Govern? No, és evident que no. És evident que no volem donar ajuts. És lloguer assequible, eh? No és lloguer social, és lloguer assequible. I, efectivament, el trenta per cent és el percentatge que es marca com a òptim perquè les famílies hi destinin els recursos a mantenir el seu habitatge. És un trenta per cent, senyor Cornellà. Per això he dit que les famílies que superen aquest trenta – he situat en un quaranta per no dir 30,5 –, les famílies que ho superen són les que requereixen aquest ajut de lloguer. Perquè, d'altra manera, se'ls hi detreu d'altres drets i d'altres recursos a destinar.

Per tant, efectivament, és la política que voldríem? No. Però sí que apostem per incrementar les famílies que tinguin en benefici aquests ajuts de lloguer. Per què? Perquè si vol ens posem filiprims i li diem a una família que, com que no ens sembla moral destinar recursos públics i transferir-los a una renda privada, doncs se'n vagin al carrer i que ja trobaran lloguer. Doncs sí, no és la política que voldríem. Però, efectivament, pel moment d'emergència habitacional que estem vivint, efectivament, sí, arribar a quaranta mil famílies més és un objectiu que ens marquem des del departament i hi posem els recursos econòmics per fer-ho, perquè és la política que en aquests moments de crisi habitacional doncs pensem que és adequada perquè les famílies es puguin mantenir en els seus habitatges destinant només aquest trenta per cent a mantenir el seu habitatge.

Afrontem la crisi d'edat d'emancipació tardana en joves? Home, per primera vegada es desenvolupa una política d'emancipació... L'única política que estem desplegant des del Govern en aquests moments de compra –no de lloguer, de compra– del

primer habitatge..., mai s'havia fet una política com aquesta i incrementem els recursos. Alguns de vostès posaven en dubte si aquest fons d'emancipació funcionaria, perquè, efectivament, va vinculat, i ho mantindrem... Qualsevol euro públic que surti d'aquest departament per a polítiques d'habitatge implicarà la protecció permanent, d'una o altra manera, d'aquell habitatge. Perquè es donaven algunes dades de creixement i de construcció en el passat. Sí, sí, però han anat perdent la protecció. I ens trobem ara amb un dos per cent d'habitatge protegit a Catalunya. Per tant, tots els euros que surtin d'aquest departament per a polítiques d'habitatge implicaran la protecció permanent d'aquell habitatge al preu limitat, com és el cas dels joves. Doncs escolti, no només ha funcionat, sinó que ha funcionat molt bé. Més de 1.400 famílies, joves menors de trenta-cinc que podran comprar el seu primer habitatge. Miri, a mi no em sembla menor. I per això volem continuar amb aquesta política.

«Vostès afronten la crisi de rodalies, de ferrocarrils, de metro?» La quantitat que posem en l'eix ferroviari en els pressupostos... Mai abans s'han destinat aquests recursos a les polítiques ferroviàries i d'impuls a nivell d'infraestructura, de material rodant, com els hi deia. Els he donat algunes xifres jo crec que prou rellevants. I el que no puc estar gens d'acord és en dir que no estem fent polítiques per als interurbans. Això sí que no hi puc estar d'acord! Hi ha una partida de 60 milions d'euros i hi ha un pla de xoc pactat amb el Grup Parlamentari dels Comuns de 21 milions d'euros per a la millora dels interurbans a Catalunya. Per tant, no diguin que no estem fent més les polítiques tarifàries. Ja han vist l'impacte pressupostari que té. Però, efectivament, això ens permet tenir una T-10, ens permet tenir una T-jove i una T-16, que impliquen, en els primers casos, el cinquanta per cent de bonificació, i en el cas de la T-16, doncs la gratuïtat, i ara, amb la integració tarifària, a més a més, a tot el territori català fins als setze anys. Per tant, no em diguin que no estem fent polítiques de suport als interurbans, perquè és que les dades els contradiuen.

Llavors, jo insistiré en una idea, perquè potser, en fi, m'he explicat malament. Hi ha una part dels pressupostos que són pressupostos, recursos propis del departament que van, per exemple, a aquest pla de xoc. Per exemple, a la primera plurianualitat de la variant de les Preses i Olot, efectivament, el pressupost total és de 460, però

aquest 2026 l'impacte és de 6,4 milions d'euros. Per tant, aquesta és l'explicació. Però el projecte global són 460.

Hi ha, per exemple... Vostè deia que no apostàvem pels tramvies, no? El Tramcamp, del Camp de Tarragona. El projecte global, quin és? 237,8 milions d'euros. Quin impacte té en el 2026? 101,23. El metro –l'L8–, el tramvia Barcelona - Sant Feliu, 26,35 milions d'euros. Obres a Comiols, 22 milions d'euros. Quin impacte en aquest 2026? 8,2, eh? Per tant, són plurianualitats. Efectivament, doncs es va pagant en els diferents pressupostos. Però necessitem iniciar aquesta obra amb aquests pressupostos del 2026.

Això són recursos propis del departament, però vostès després m'hi barrejaven l'AP-7, l'AP-2 i diferents... Ara els hi parlaré sobre la ronda Nord, la C-55. Em deien, per exemple, la nacional 260. Vegem. Les que són titularitat de l'Estat, anem a través d'encomanes, d'acord? I aquí hi ha els 1.130 milions d'euros per poder actuar en l'eix Pirinenc. Per tant, a part dels recursos ordinaris que veuen vostès en els pressupostos consolidats –aquests més de 2.000 milions d'euros, 2.400 crec que és en números rodons–, vostès hi han de sumar les encomanes de gestió i hi han de sumar també la col·laboració publicoprivada, la mobilització de recursos de privats, per poder avançar encara més en infraestructures. I aquí –crec que abans no ho he dit–, amb el programa 2+1, es pretén mobilitzar 666 milions d'euros perquè aquest programa no hagi de sortir directament dels recursos propis, sinó que es pugui fer a través de la col·laboració publicoprivada. Nou estacions de l'L9 –500 milions d'euros– o les electrolineres –11 milions d'euros. Aquesta és la primera crida pública que hem fet aquesta col·laboració publicoprivada, i la veritat és que pensem que pot tenir una bona rebuda i que ens pot ajudar a avançar en àmbits i que no tot depengui del pressupost ordinari, efectivament, que hom tingui cada any, sinó que es puguin mobilitzar també aquests recursos.

Vostès em preguntaven també per algunes –a veure si ara ho trobo– infraestructures concretes. Ronda Nord. Ara els hi dic. Pensava que ho havia apuntat per aquí. A veure. Ronda Nord. En aquests moments estem a punt d'adjudicar els estudis informatius i d'impacte ambiental i acabem de licitar –que crec, si no m'equivoco, que ho va anunciar el president fa alguns pocs dies– l'estudi de mobilitat i el

paisatgístic. Per tant, va avançant. És veritat que hi ha inversions que, o perquè són encomanes o perquè encara no estem per licitar, vostès hi veuran un o altre impacte en el pressupost del 2026.

Respecte al corredor del Maresme - Selva Marítima, la C-32, el desembre del 25 – per tant, fa poques setmanes– varen finalitzar la redacció d'estudi d'alternatives de la millora de la mobilitat d'aquest corredor del Maresme - Selva Marítima, i en aquest 2026, si és que surten els pressupostos, les obres del projecte Brcat Blanes-Lloret. Ho hem anunciat, a més a més, amb els alcaldes. Sí, bé, però és una millora en la mobilitat, eh?, del corredor. I això també inclou nous trams de xarxa pedalable intermunicipal. Però, quant a la C-32, en aquests moments –no sé, algú altre ho deia– doncs estem en la finalització d'aquest estudi d'alternatives i, per tant, a la llum d'aquests estudis veurem quina és la millor alternativa per potenciar també el transport públic i el corredor d'autobús en aquest tram. Per tant, en aquest punt estem aquí –C-32.

C-55, ens trobem en supòsits similars. En aquest cas, l'estudi d'alternatives ja es va fer. Ja es va traslladar al territori –a alcaldes, alcaldesses–, a nivell institucional, que el desdoblament era la fórmula escollida. I, efectivament, ara això requereix els estudis..., no estudis –els estudis estan fets–, els projectes, la redacció de projectes. Quan els projectes estan redactats és quan anem a licitació. Igual que la variant de les Preses i Olot. Més enllà que sigui un dèficit històric dels anys vuitanta, fins que no hem tingut doncs a l'estudi el projecte redactat, finalitzat i saber quin és l'impacte no ha pogut ser el moment en què es pugui introduir en els pressupostos.

Respecte a polítiques d'habitatge. Crec que amb això els dono resposta a l'àmbit d'infraestructures. Polítiques d'habitatge. També m'ho preguntava el diputat de VOX. Aquest 2026 es finalitzaran a l'entorn de quatre mil habitatges. Lliurarem claus de quatre mil habitatges. Venen dels fons Next Generation. Això no ho hem fet en aquest any i mig –ja s'ho poden imaginar. Ve d'un treball anterior i d'uns fons europeus, però la realitat és que hi haurà la finalització d'aquests quatre mil. I, del pla 50.000, la meitat, 25.000, ja es podien assumir amb els 670 solars que els ajuntaments ens van posar a disposició. Per tant, aquest 2026, en diferents fases, perquè n'hi ha que ja tenien un promotor adjudicat, n'hi ha d'altres que han anat a

concurs, veurem com la meitat d'aquest pla 50.000, aquest 2026, es va posant en marxa en diferents fases, eh? No tots. No veurem grues arreu.

Ara, també els hi dic: si volen veure grues... Jo he estat en molts municipis on..., en fi, pot anar a Sant Boi, hi a tota una àrea de desenvolupament; a Sabadell n'hi ha una altra; a Lleida també s'està construint habitatge. Vull dir que de grues se'n veuen. I el sector, el dinamisme del sector de la construcció a Catalunya crec que és bo i crec que ho veurem el 15 d'abril, quan finalitzi aquest primer concurs dels 1.900 primers habitatges que venen de solars públics però que no tenien un promotor assignat i, per tant, van a concurs. El 15 d'abril finalitza aquest primer concurs. Són quatre agrupacions, una per demarcació. Jo crec que aquí veurem el bon estat de salut del sector de la construcció a Catalunya. I el 16 d'abril ja sortirà el segon. Per tant, aquesta és una maquinària que no parará: mobilitzar solar públic, concursos per a aquells solars que no tinguin promotor, i aquells que ja tinguin promotor per part de l'ajuntament, doncs ajudar els ajuntaments en els projectes i agilitzar-ho. I el finançament, que no és poca cosa: són 650 milions d'euros d'aquest pressupost 2026, vinculat a l'Institut Català de Finances per construir aquest parc d'habitatge, eh?, i la bonificació del tipus d'interès.

Respecte a l'àmbit d'aigua i d'energia, que també hi ha hagut diferents qüestions compartides per diferents reflexions de grups parlamentaris. En l'àmbit de Sant Joan Despí són plurianualitats i, per tant, en aquesta està inclosa la primera. En qualsevol cas, la mobilització d'aquí al 2030 és de 2.000 milions d'euros en el seu global. També és veritat que hi ha obres que van contra finançament, i finançament per part del ministeri. Per tant, és veritat que vostès no veuran aquí la partida «ampliació de la dessalinitzadora de la Tordera», però sí que han vist com anàvem avançant, com es feia l'encàrrec a Acuamed i com això va contra finançament o del BEI o de recursos que té el propi ministeri per finançar. Per tant, aquí com a molt poden veure els tipus d'interès, però no veuran una partida que posi «ampliació». El que sí els hi puc assegurar és que els calendaris tant de Cunit-Foix com de la Tordera, l'ampliació de la dessalinitzadora de la Tordera, avancen segons allò previst, i entre el 30 i el 31 veurem com es comença a operar amb aquestes plantes de dessalinització.

I ja contrastarem les dades, però no és veritat..., no hi ha cap unitat del departament que redueixi els seus recursos, ni l'ACA tampoc, eh? Per tant, ja contrastarem dades. En qualsevol cas, diputada, però, aquests pràcticament 900 milions d'euros són una xifra que mai abans l'ACA havia tingut per desenvolupar. És veritat també que algunes d'aquestes infraestructures que es fan amb finançament es paguen contra tarifa, d'acord? Per tant, també els hi demano que tinguin en compte tots aquests elements. Les infraestructures d'aigua i el seu finançament a vegades són complexos, i no sempre es veu una partida, sinó que, com els dic, es fa amb finançament i contra la tarifa. Que algú també ho apuntava, no?, que, efectivament, de la tarifa de l'aigua i del cànon també es paguen part d'aquestes infraestructures.

Energia. No és veritat que anem a la cua. És veritat que Catalunya té un endarreriment en la implantació d'energies renovables, però aquests últims mesos, i jo m'atreiria a dir que algun any, fins i tot, a part de...

Fitxer 11

consum que hem liderat des del principi. El 2025 es van posar en marxa sis-cents megawatts, setanta-nou projectes de..., sobretot, sí, pràcticament tot fotovoltaica, i d'emmagatzematge tretze projectes, que representen 183 megawatts. El 2026 es posaran en marxa 350 megawatts, el doble del que Catalunya havia estat capaç de fer fins ara. Per tant, l'impuls a la transició energètica hi és, no només per part de l'energètica i les polítiques que els he explicat de ser exemple des del Govern de la Generalitat i de posar fotovoltaica a les teulades dels nostres equipaments públics, sinó també aquest impuls als projectes de promotors privats que es van implantant arreu del territori.

Esquerra Republicana. Hi ha temps, efectivament, hi ha temps i, per tant, posaré tot l'esforç des del departament i el conjunt del Govern per tal de que Catalunya tingui els pressupostos que mereix i que necessita. Per tant, les necessitats dels temps o que s'hagin presentat els pressupostos no té a veure amb uns temps del Govern; té a veure amb els temps de Catalunya. I estem treballant amb pressupostos prorrogats del 2023. Per altra banda, haig de dir que tampoc estem demanant res des del Grup Parlamentari Socialistes, en aquest cas, que dona suport al Govern, res que no

haguem demostrat abans amb la nostra pràctica política des de l'oposició. I aquests pressupostos, justament, del 23 varen ser uns pressupostos als quals el Partit dels Socialistes de Catalunya va donar suport. Però han passat tres anys, la realitat ha canviat, les necessitats també i necessitem ajustar-ho amb uns nous pressupostos que ens permetin gestionar amb eficàcia des de ja aquestes diferents necessitats i reptes que tenim, i que crec que compartim. Per tant, aquesta és l'esperança: compartim els objectius, compartim les necessitats, hi ha temps i, per tant, espero que això ho faci possible.

Respecte a la confiança i al compliment dels acords, miri, justament des del departament, jo crec que hem assolit dos objectius que a nosaltres ens fan sentir, sincerament l'hi haig de dir, orgullosos i acompanyats pel seu grup parlamentari. Un és el traspàs de rodalies i la nova empresa mixta que comença a caminar. I l'altre és el consorci d'inversions que també estem treballant.

Per tant, sincerament, crec que el Govern ha donat bones mostres també, només amb un any i mig, de que bona part dels acords que havíem subscrit amb el pacte d'investidura, i que no eren menors i que no eren fàcils, van veient la seva realitat. I, per tant, jo crec que aquesta és una bona carta de presentació del Govern a l'hora de teixir aquestes confiançaes i aquests acords.

Miri, el model de finançament, que aquest no l'hem liderat des del departament, la consellera Romero, des del 2009 que no s'assolia. El traspàs de Rodalies, el vam deixar enllestit un govern de progrés el 2010 i no s'havia realitzat. Per tant, jo crec que no és menor, i tampoc ho hem de donar com una cosa «com que ja està assolit, ja està», que amb un any i mig conjuntament haguem estat capaços d'assolir aquests objectius.

El traspàs de Mossos d'Esquadra va trigar catorze anys. Per tant, sí, l'IRPF té algunes dificultats, efectivament, entre d'altres, enfortir l'Agència Tributària de Catalunya, i té dificultats, les mateixes que ha tingut el finançament, i ens n'hem sortit, o el traspàs, l'inici del traspàs de rodalies i l'empresa mixta.

Per tant, jo crec que això, sincerament els hi dic, dona bona mostra de que aquest Govern està compromès amb els acords d'investidura i els complirà. I que a vegades hi ha dificultats, però que les hem superat i les continuarem superant.

Per tant, hi ha temps, compartim objectius, compartim moltes polítiques i, per tant, espero que pugui ser possible, doncs, que aquests acords i aquest pressupost pugui veure la llum en la seva tramitació.

Respecte al Partit Popular, és veritat que aquí tenim una aproximació ideològica molt diferent. Nosaltres no paguem cap preu, estem totalment convençuts, i l'hi dic amb tot el convenciment, estic absolutament convençuda de les polítiques d'habitatge que estem desplegant –absolutament convençuda. De fet, crec que mai abans s'havien destinat ni els recursos ni els esforços ni les polítiques en habitatge, mai abans com fins ara. I de fet, jo crec que alguns resultats van avalant aquest camí. Per tant, no és un preu a pagar.

Però és veritat que tenim una diferència ideològica. Vostè ha començat la intervenció posant l'accent en la fiscalitat, no?, i aquest afany recaptatori. I nosaltres és veritat que ho veiem diferent i veiem que els impostos serveixen per enfortir els serveis públics d'aquells que d'altra manera no els podrien tenir garantits. Per tant, seria inexplicable recaptar més per donar pitjors serveis, però si millorem en polítiques d'habitatge, si millorem el transport públic, jo crec que la gent entén perfectament que els impostos serveixen per assegurar un mínim i un enfortiment dels serveis públics.

Deia que no destinàvem diners a l'oferta d'habitatge: 650 milions d'euros de l'ICF. Mai abans –mai abans– mai cap pressupost havia tingut 1.900 milions d'euros en polítiques d'habitatge.

I, en fi, jo li deia, hi ha diferents aproximacions ideològiques, és així. Miri, buscava una notícia: al gener van sortir dades –i l'hi llegeixo en castellà, perquè el titular és així–: «El precio de la vivienda se dispara a Madrid, más de un veintiuno por ciento de creixement.» Gener del 26. Màxims històrics. Un increment més del doble del que està passant a la ciutat de Barcelona, si comparem ciutats, i si comparem comunitats, també. Per tant, sí, tenim una diferència ideològica evident, la nostra aproximació és diferent, però crec sincerament que les polítiques que fem tenen en el seu frontispici que vagin en benefici del conjunt de catalans i catalanes. I crec, crec molt sincerament que són les polítiques més ambiciosos mai desplegades, amb més recursos mai vistos i crec molt sincerament que van pel bon camí.

I, sí, compartim polítiques d'habitatge amb els grups parlamentaris progressistes, amb Esquerra hem compartit en el decret, fins i tot amb la CUP hem arribat a consensos en l'àmbit de l'habitatge –i vostè també ho assenyalava– i amb els Comuns. Per tant, no és un preu a pagar; és un convenciment del departament.

Els ajuts de lloguer vostè també ho posava..., aquí li dono una altra dada: hem aconseguit reduir en dos punts l'esforç de les famílies a l'hora de pagar el lloguer i ens anem aproximant a poc a poc a la mitjana europea. Per tant, són polítiques que ajuden a disminuir aquesta pressió sobre les famílies.

I l'Avalloguer, efectivament, ha baixat la partida pressupostària perquè ha baixat també el nombre de pisos a les borses. I aquest és un repte que tenim, és així, hem de desplegar polítiques que donin seguretat al privat també a l'hora de posar aquests pisos a la borsa de lloguer.

La rehabilitació no baixa, augmenten els recursos en rehabilitació. I, de fet, hi ha aquesta partida pressupostària de 5 milions d'euros específica per a entorns rurals.

Sobre la B-40, C-55, he contestat.

En carreteres, crec que deien que els semblava poc la xifra. Fixin-se que a part del que veuen vostès en el pressupost, que va sobretot per a seguretat, manteniment i adequació, hi ha aquest programa 2+1, 666 milions d'euros, però que mobilitzem a través de la col·laboració publicoprivada.

I en transició hídrica i en energia, crec que els he contestat.

Quant al desplegament de la nuclear, saben quina és la nostra opinió. Nosaltres tenim un compromís tant amb el Proencat com amb el Plater de desplegament de les renovables al nostre territori i ho continuarem impulsant. És el que està previst en els documents de planificació que tenim. A més a més, acordats pel Parlament de Catalunya. I aquí continuarem.

La intervenció de VOX. Vostè, com sempre, ha volgut fer la gràcia aquesta de buscar les partides vinculades a polítiques feministes o d'igualtat entre homes i dones, però m'ha cridat molt l'atenció... I jo ja, miri, a vostè no sé si algun dia el podré convèncer d'algunes de les polítiques, crec que no, però, en tot cas, a les dones que vulguin o es plantegin votar VOX en algun moment, posin-se la intervenció del diputat avui.

Quan sentin inseguretat en el transport públic, en zones fosques, en passos soterrats en l'àmbit ferroviari, que en tenim molts i que estem posant, efectivament, recursos per revertir-ho, posin-se la intervenció del diputat avui i veuran l'interès que té VOX per les dones i quan fa broma de les polítiques feministes.

Respecte al Meteocat, li diré, miri, el Meteocat té un desplegament de radars que no té Aemet. Aemet té un radar que té una visió de la zona nord-est, no passa res, però és un radar. El Meteocat té un desplegament, entre d'altres, el que està projectat a l'Alt Pirineu per posar-nos al mateix nivell de regions europees i països europeus que tenen alta muntanya, que és absolutament..., no és que sigui complementari, és absolutament fonamental per preveure els fenòmens meteorològics més contundents que tenim en aquests moments. Per tant, no, no hi haurà cap retrocés en l'impuls del Meteocat.

Bonificacions, no en contemplem de noves en l'àmbit de les autopistes. De fet, ja ho vaig expressar en el moment que alguns sectors, doncs, ens ho demanaven. Sí que hem atès, el pacte que teníem amb Esquerra Republicana, la C-16 i a la C-32, de bonificacions per a la mobilitat laboral. En aquests moments ja estan desplegades i aquestes, doncs, es mantenen.

I les bonificacions al transport públic T-10, T-jove, T-16, efectivament, continuarem amb aquestes fins al 2028, amb un acord amb el Grup Parlamentari dels Comuns.

Jo diria que amb això he contestat. Em queda el Grup Parlamentari dels Comuns. La veritat és que vull agrair l'esforç d'aquestes últimes setmanes. Vostè assenyalava alguns àmbits que compartim, gràcies al seu treball i a l'acord ens han permès, efectivament, posar-hi més recursos: en la mobilitat interurbana, en l'àmbit dels tramvies, que és una qüestió que vostès han impulsat molt especialment i hem pogut posar aquests recursos per avançar en alguns projectes, també en el Tramcamp, que és el que tenim en aquests moments més avançat.

Ha fet un molt bon repàs en l'àmbit de transició ecològica de totes les consecucions d'aquest acord.

En l'àmbit d'habitatge, efectivament, ho hem treballat i continuarem treballant per avançar.

I li donava algunes dades també en l'àmbit energètic, que vostè, doncs, també feia esment en l'àmbit de la transició energètica.

Per tant, no puc més que agrair el treball que més enllà de la proclama, no?, estèril, doncs, en fi, s'asseuen i intenten posar recursos i incidir des del seu grup parlamentari en polítiques que compartim i que ens ajuden a avançar.

El diputat Cornellà de la CUP, crec..., miri, ara trobo els apunts de la ronda Nord, de la C-32, crec que li he donat resposta en aquests àmbits d'infraestructures.

En l'àmbit d'habitatge també ja l'he contestat. És una política, és veritat, no volguda, però absolutament necessària. Per tant, els demano també que hi reflexionin. També quan vam començar amb el tanteig i retracte i amb l'adquisició, vostès es van mostrar poc favorables i finalment veiem molts casos de famílies on si qui hi ha al darrere és la Generalitat de Catalunya i el Govern, aquella família té tranquil·litat. Quan hem comprat el fons d'InmoCaixa, quan hem comprat el fons Divarian, finalment què estem donant? Sí, és veritat, només hi ha un deu per cent de pisos buits en aquestes adquisicions, però hi ha tres mil famílies, que és la compra total que hem fet el 2025, amb la tranquil·litat que no han de patir per la renovació del seu contracte de lloguer. No és menor. Per tant, són polítiques que hem d'anar fent fins que tinguem el mercat de l'oferta adequat a la demanda que tenim.

I en l'àmbit de mobilitat, miri que li haig de dir que em sap greu, perquè s'ha posat vostè com molt digne que aquest pressupost no acaba d'arribar, no acaba d'arribar. Miri, jo només li demano que faci una reflexió. Jo crec, si no m'equivoco, que els últims pressupostos que vostès van donar suport a Catalunya van ser els del 2017. Li demano que miri què hi havia en mobilitat i que calculi quin increment té respecte als pressupostos que proposem. I jo crec que això, en fi, li desballesta gran part de l'argumentari que ens feia de que «això no és suficient, això no és suficient».

Respecte als PATs, els plans alternatius de transport, efectivament els paga Renfe. Nosaltres el que fem amb aquests 21 milions d'euros del pla de xoc és reforçar corredors existents: al Maresme, al Penedès... Pensen que m'arriben demandes d'incrementar les capacitats i les freqüències cada dia al correu electrònic, de tot Catalunya. He dit Maresme i Penedès, perquè són les que, en fi, amb més insistència m'arriben. Són per reforçar aquests corredors, eh?, les freqüències i les capacitats.

Els plans alternatius de transport per compensar els dèficits a rodalies, efectivament, aquests els paga Renfe.

I finalment, Ràdio Liberty, també perquè en tinguin coneixement tots els diputats i diputades. Vostès saben que el ministeri el projecte que tenia en ment era la demolició de tot el que en aquests moments és Ràdio Liberty. Saben també que hi havia un neguit per part de plataformes i agents locals i el propi ajuntament de mantenir alguns elements com a memòria històrica de la guerra freda. I en aquests moments, efectivament, estem amb el ministeri veient quin projecte podria recuperar les dunes i recuperar l'entorn natural a la vegada que mantenir alguns d'aquests elements. I estem aquí, per tant... Pensi que aquest és un projecte que com a diputada i portaveu en aquesta comissió vaig treballar i tinc ganes de deixar enllestit.

I respecte a la NECat, celebro escoltar, perquè tenia els meus dubtes, que vostès estan totalment implicats en el desenvolupament del NECat, perquè ens faran falta molt probablement els seus vots en el Parlament perquè això sigui una realitat. Per tant, celebro escoltar que la

Fitxer 12

seva implicació respecte a l'Agència de la Natura de Catalunya, que és un dels elements que és veritat, en aquests moments, des del Departament, estem impulsant i ens agradaria que aquest any –i a més a més amb el grup parlamentari dels Comuns hi tenim el compromís– fos una realitat.

I al Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya, agrair la intervenció. Agrair, com no pot ser d'altra manera, l'alineació en els objectius, el suport, i fer la reflexió que feia Esquerra Republicana. Des de l'oposició, com a grup parlamentari, vàrem donar suport en moments determinats al pressupost, el 23 i també el 24, perquè pensàvem que era en benefici de Catalunya. Per tant, no estem demanant tampoc res que no haguem practicat abans com a força política i com a grup parlamentari aquí al Parlament.

El president

Molt bé, consellera. De rellotge, perfecte.

I ara ja, seguidament, donarem cobertura a la segona ronda. Com saben, vostès disposaran de cinc minuts. I comencem pel grup de Junts, amb el diputat Munell. Doncs vingi, som-hi.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Gràcies, consellera. En tot cas, jo insisteixo, no hem entès si ha precisat el tema de l'empresa pública d'energies renovables, en quant aquesta dotació de gairebé el setanta o vuitanta per cent del pressupost en despesa comú i, per tant, tan poca inversió i, per tant, en qualsevol cas, ho trobem poc ambiciós si volem realment que sigui una empresa que ajudi en el desplegament de l'energia i, a més a més, amb el que hem, alguna vegada, defensat nosaltres, que voldríem que des de la generació fins a la distribució o la comercialització fos una competència plena del Govern, cosa que tampoc li veiem l'ambició en aquest sentit. Per tant, això, deixi'm que ho torni a dir. I si té ocasió, m'ho contesta en aquest sentit.

I, en qualsevol cas, aquesta poca ambició també, jo no sé si aquesta era realment la idea inicial quan es va crear aquesta empresa pública. De ser, en aquest sentit, poc ambiciosa amb la inversió i, a més a més, que bona part dels seus recursos, aquests 187 milions, de fet, baixen o apareixen de baixes del que era abans l'Institut Català de l'Energia o d'algunes baixes també que hem observat amb la Direcció General d'Energia, que llavors això es dota cap a l'empresa pública. Però, sembla ser, desmantellant una part del Departament o d'aquesta secretaria existent abans. Per tant, en aquest sentit, nosaltres això no ho veiem igual de positiu, com segurament vostè defensarà. Insisteixo també, una altra vegada més, que en cap cas vostè parla ni esmenta el que va dir quan va iniciar la seva tasca al cap del Departament. Com deia abans, aquesta llei de gestió integral de l'energia tampoc no apareix per enlloc, ni se'n parla, ni apareix en cap memòria.

I finalment també dir, com ja hem dit abans també, que l'increment de pressupost 26 en xifres absolutes segurament són molts milions o milers de milions. Però, si ho mirem relativament, des del 23 cap al 26, hem vist que la recaptació fiscal va pujar un 6,4 per cent el 23, un vuit per cent el 24, un 9,5 per cent el 25. Això és un acumulat gairebé del vint-i-sis per cent de recaptació fiscal. És a dir, que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, en aquests tres darrers anys, paguen un vint-i-sis per cent,

se'ls hi ha incrementat un vint-i-sis per cent la recaptació fiscal. Per tant, l'Estat i la Generalitat recapten un vint-i-sis més. La inflació acumulada és gairebé d'un nou per cent. Els salaris han pujat un 7,7 per cent si hi arriba.

Per tant, realment qui finança i d'on surten els diners per incrementar el pressupost? No surten de reclamar el dèficit fiscal amb l'Estat, sinó que surten un altre cop, una vegada més, de la butxaca dels ciutadans i les ciutadanes, de les empreses, de les botigues, dels autònoms. Que el que estan veient és que la caixa cada vegada està més buida. La butxaca i el moneder cada vegada està més buit. I això sí, farem moltes inversions. Mentrestant, recapten 77.000 milions que se'ls queda l'Estat. I tornen cap aquí 49.000 milions. I bona part d'aquesta inversió que fem, a més a més, la fem amb la puja fiscal dels propis ciutadans de Catalunya. Per tant, escolti'm, això és el negoci del Robert i les cabres una mica. I no ens vulguin vendre sopars de duro.

Moltíssimes gràcies.

El president

Molt bé, diputat Munell. I seguidament... *(Veus de fons.)* Perdó. Ai, perdó!

Judith Toronjo i Nofuentes

Per fer referència a algunes de les qüestions. Molt ràpidament, consellera. Han quedat molts dubtes pendents. Jo entenc que, davant l'avançament públic del secretari Nadal sobre el posicionament i sobre com garantir aquest nou accés de Blanes-Lloret amb la millora de la C-32, passa per aquesta alternativa de forma clara i també fent-ho de la mà dels alcaldes de la zona, que així ho han reivindicat. Avui tampoc hi he pogut fer menció al primer torn de paraula, però crec que és important que, des d'aquest Departament, es pronunciïn sobre les infraestructures per industrialitzar el país i fent-ho de la mà de Torreblanca i Quatre Pilans per aquesta estructura territorial, però també per aquest país connectat, garantint les inversions arreu de totes les zones i totes les vegueries del país.

Per tant, en definitiva, des de Junts sempre seguirem defensant aquestes necessitats municipals, defensant les propostes per garantir aquest país en xarxa i fer-ho com a clara alternativa a aquest increment de la dependència que ens aporta

aquest pressupost de la Generalitat, que va a ritme de Rodalies i que, malauradament –li contesto al diputat Mijoler–, no acabarà a partir del 24 d'abril amb aquestes crisis estructurals, ni del transport públic, ni de protegir aquells qui aixequen la persiana cada dia o aquells qui sostenen el país, que, tips de pagar impostos, el retorn que tot sovint tenen del Govern és col·lapses de metges o docents que no arriben a final de mes i que no tenen garantides les oportunitats als seus joves amb un habitatge davant la impossibilitat de poder estalviar.

Per tant, els hi demanem, en aquest sentit, que, si l'habitatge és un dret, conèixer el mercat també ho hauria de ser. Prou de governar a cops de timó i comencin a fer-ho gestionant amb rigorositat, amb dades, i escoltant tots els actors que volen ser part d'aquesta solució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies diputada, Toronjo, i disculpeu. Seguidament, i en nom d'Esquerra Republicana, diputada Llop, quan vostè vulgui.

Lluïsa Llop Fernàndez

Gràcies, president. Consellera. Cert, i també l'hi deia jo. Hi ha temps, hi ha temps per seguir negociant, però és cert que, amb la presentació del pressupost, aquest temps està marcat i acotat en el temps. I li insisteixo, nosaltres hem sigut molt clars: garanties en la gestió de l'IRPF per part de la Generalitat de Catalunya. I avancem, i també coincideixo amb vostè. Sí, i tant que avancem. Faltaria! Avancem molt. Avancem en l'àmbit del traspàs de Rodalies, un traspàs evidentment complex, especialment molt complex tècnicament. I sí, n'estem satisfets perquè avancem, ho avancem amb el sistema de finançament de les competències homògenes. Per tant, sí. És que si no estariem fent un altre discurs nosaltres ara mateix que no el que estem fent. Ara, és evident que són àmbits que avancen en paral·lel, que una cosa no condiciona l'avenç de l'altra. I per això nosaltres hem posat, des de fa molt temps, aquest focus en la gestió de l'IRPF.

En tot cas, insisteixo, compleixin els compromisos i nosaltres hi serem. No ens cauen els anells. L'hi deia abans. Nosaltres hem aprovat pressupostos sense cap problema

de presidents d'altres grups parlamentaris sense estar en el govern, perquè entenem que estem per fer allò que és millor per a la ciutadania de Catalunya. Ara, és veritat que hi ha una diferència. Vostè em posava l'exemple dels pressupostos 2023, que va tirar endavant, i 2024, que en tot cas tots dos van comptar amb el seu suport. Hi ha una diferència important, i és que nosaltres tenim uns acords d'investidura previs que llavors no existien. I tenim uns acords d'investidura, que és el que llastren que ara estiguem obrint aquesta negociació de pressupostos. Però, insisteixo, comparteixo amb vostè, tenim temps i, per tant, el que es tracta és que tinguem aquestes garanties en l'IRPF i puguem tirar endavant.

I darrera cosa, l'única cosa que sí que no compartim des d'Esquerra Republicana del que vostè deia. Vostè diu que aquests pressupostos que ens presenten són els pressupostos que la ciutadania de Catalunya mereix. No, els que mereix són aquells que recullin algun dia –que arribarà– allò que genera la ciutadania de Catalunya, aquells recursos que genera el país, que marxen i que no s'apliquen aquí. I tenim les infraestructures que tenim, per exemple, i n'hem parlat abastament en aquesta comissió, perquè aquests recursos no hi són. Per tant, llavors sí que tindrem els pressupostos que es mereix la ciutadania de Catalunya.

En tot cas, acabo amb aquesta nota d'optimisme. Cert, hi ha temps. Per tant, es tracta que puguem avançar en aquestes garanties i puguem seure a negociar aquests pressupostos.

El president

Moltes gràcies, diputada Llop. I seguidament, en representació del Partit Popular, té la paraula la diputada Esteller. Quan vostè vulgui.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, president. La senyora consellera m'ha mencionat respecte a la conceptualització de l'ingrés del pressupost. I tenim un model molt diferent. Això és claríssim, perquè vostès asfixien la gent a impostos per després fer programes d'anar repartint i donant recursos a qui vostès consideren que han de fer, i nosaltres el que volem és que els ciutadans tinguin més recursos perquè no necessitin dels seus recursos per complementar el seu lloguer.

Aquesta és la gran diferència, senyora consellera. Vostès asfixien la gent i s'incrementen els recursos provinents dels impostos, perquè després, des d'aquesta visió, redueixen el poder adquisitiu de les famílies i després necessiten els ajuts per complementar el seu lloguer. Aquest és el gran concepte que vostès tenen, un concepte absolutament assistencial. Nosaltres el que volem és que la gent no necessiti aquesta assistència i que, amb els diners que guanyen, puguin mantenir i pagar el seu lloguer.

I les seves polítiques són absolutament equivocades respecte a incrementar el parc d'habitatge, perquè vostès estan enfonsant l'oferta amb les seves polítiques intervencionistes i no estan reduint el cost del preu. Segons dades de l'Incasòl, en l'últim trimestre del 25, a Catalunya s'ha incrementat el preu del lloguer un 2,5 per cent i a Barcelona un 1,5 per cent, però, en canvi, s'ha reduït molt l'oferta. Per tant, vostès també ho corroboren. Diuen: «Els avals s'han reduït perquè hi ha menys pisos», però escolti'm, el risc està creixent i no entenem com pot ser que, en aquesta partida, es redueixin 9.817 menys, en una partida que requereix i que dona seguretat al propietari, que fa que hi puguin haver més pisos i que, a més a més, els lloguin a les persones que tenen més risc, com és la gent jove o la gent que és vulnerable, que són persones que cobren per sota de 1.800 euros.

Per tant, des d'aquesta visió, nosaltres el que creiem i considerem és que el que s'ha de fer és enfortir les polítiques d'oferta, però no només la part pública, sinó sobretot la part privada, perquè hi ha molt habitatge a Catalunya que podria posar-se en disposició de ser llogat i no s'està posant precisament per les seves polítiques intervencionistes. I que també caldria tenir un paquet –que no l'hem vist en aquest pressupost– d'incentius fiscals perquè la gent pugui fer-ho i pugui afavorir.

Respecte a la compra d'habitatges de gent jove, que veritablement ajuda moltes persones joves, molts joves, a poder comprar el seu habitatge. Al Grup Popular discrepem de la finalitat d'aquest aval, en el qual vostès condicionin que hagi de ser pública, perquè en aquest cas vostès no estan subvencionant a fons perdut, sinó que el que fan és un *adelanto* en quant a un préstec i, per tant, es torna aquest préstec. Llavors no ha d'estar condicionat que sigui de protecció oficial. Aquesta és una conceptualització que tenim. Nosaltres som més liberals. Considerem que el

mercat s'ha de regular, però no s'ha d'intervenir, perquè els efectes que tenim amb vostès és d'un fracàs absolut. I la prova és que no tenen suficient amb això, sinó que ara, a més a més, volen reduir la compravenda perquè com que el que estan fent és un fracàs anem a cada vegada més, més, més. Fins que arribarà un moment que acabaran d'enfonsar el mercat. I el fet que vostès diuen increment... Bé, ho deixo aquí. Ja tornaré un altre dia perquè... *Eva, que si no te quito el... (Rialles.)*

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyora diputada, companya Esteller. Senyora consellera. Tordera, amb relació a la Tordera, vostè m'ha contestat que els diners de l'ampliació de la planta de la Tordera, de la dessalinitzadora, no apareixen perquè és una inversió estatal i, per tant, ve del ministeri i, en tot cas, per això no ho veiem. Però el que sí que veiem –i jo li he dit i no m'ha contestat– són aquests prop d'un milió d'euros per reformar les oficines, però –repeteixo– no per ampliar la planta.

Deia vostè que no és veritat, que era mentida, el que anem a la cua en implantació de renovables. No, no és que sí que ho estem. Estem a la cua en implantació de renovables, i molt lluny de l'objectiu 20-30. Tots aquests megawatts que avui ens ha anunciat i les plaques fotovoltaïques a les teulades que també avui ha anunciat, en tot cas es faran si hi ha pressupost. En aquests moments, com està veient, sembla ser que també estan a sobre de la taula. No de la teulada, sinó de la taula. Nosaltres seguim qüestionant la necessitat de regar amb tots aquests milions d'euros l'empresa pública Energètica. La transició energètica no és crear una empresa pública; és augmentar la potència renovable real i reduir la dependència exterior. I, per tant, aquesta empresa pública, que prop del vuitanta per cent del seu pressupost serà per despesa corrent i no pas per inversió, nosaltres, evidentment, l'hem de qüestionar.

I m'ha dit també que tenien un compromís amb les centrals nuclears. Jo crec que el compromís el té amb seduir l'extrema esquerra i, per tant, a continuar amb el relat de tancar les centrals nuclears. Però jo no sé quin és el compromís que poden tenir vostès amb una energia que prové del seixanta per cent de l'electricitat en el conjunt de Catalunya i que el tancament, com vostès saben perfectament, incrementaria el cost de la llum, el cost de l'electricitat. Hi ha estimacions que parlen fins i tot d'un

trenta-tres per cent. Llavors, no sé quin és el compromís que pot tenir el seu govern, que pot tenir el Partit Socialista, amb el tancament de les centrals nuclears. És clau. L'energia nuclear és clau en el mix energètic català i, per tant, repeteixo, el que no poden fer vostès

Fitxer 13

és tenir aquest compromís suposat en tancar el sí, perquè sí, doncs, per seduir a l'extrema esquerra, unes centrals nuclears que ens estan abastint a tots els catalans i a la indústria catalana d'energia.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputada García i diputada Esteller, que pugui tornar tots els anys que pugui. No ens estiguem d'això. Seguidament té la paraula el diputat Bello, en nom de la CUP..., ai, de la CUP, jo! De VOX, sense..., sí. Endavant, senyor Bello.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Gracias, señora *consellera*, por contestar a las varias de mis preguntas, porque no siempre lo ha hecho, se lo agradezco. Y, además, ha quedado claro con sus contestaciones que tenemos una gran distancia ideológica. A nadie a nadie se le oculta.

Bien, pues de las contestaciones que me ha dado, pues desde VOX, tenemos que lamentar que nos haya dicho que no va a dedicar –lo ha dicho textualmente– ni un euro del presupuesto, que en este caso es millonario en su departamento, a la liberación de los peajes. Pues, bueno, en VOX no estamos de acuerdo. También creemos que debe utilizarse esa parte del presupuesto para favorecer a los propietarios de vehículos privados. Esto también nos diferencia, es evidente.

También lamentamos que no vaya a cambiar sus políticas de vivienda. Hay que recordar que son las que nos han traído hasta aquí. Estamos aquí gracias a que usted ha estado aplicando durante el tiempo que lleva en la conselleria las mismas políticas que se han ido aplicando por gobiernos anteriores, ¿no? Y hay que recordar, si ustedes siguen haciendo lo mismo, pues obtendrán los mismos resultados, ¿no?, para desgracia de los ciudadanos catalanes.

Le he hecho una pregunta muy concreta que no me ha respondido y no sé si porque no tiene el dato o porque se le ha pasado, que es si tiene la información del coste anual del cuerpo de inspectores del sector de la vivienda que han creado recientemente. Si no lo tiene, pues lo buscaremos y se lo preguntaremos, ¿no? Tampoco parece que vayan a reducir el gasto político. Le hecho varias preguntas y le he leído varias partidas del presupuesto con claro cariz político y, en unos casos, pues no me ha respondido y en otros lo ha hecho de forma, a mi juicio, improcedente.

Y voy a terminar mi intervención con una pregunta concreta, nueva. Y es que me voy con la duda de si se van a aprobar o no los presupuestos. Yo creo que nos vamos todos con esa duda, ¿no? Entonces, en el caso de que no se aprueben los presupuestos, ¿su gobierno dimitirá y convocará elecciones, como suele hacerse en cualquier régimen democrático, o hará como Pedro Sánchez, agarrarse al poder, aunque no cuente con el apoyo del Parlamento?

Muchas gracias.

El president

Molt bé, senyor Bello. I, seguidament, i en nom dels comuns, té la paraula el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. President. I deixi'm fer... Deixi'm apel·lar una mica un moment a la dreta democràtica d'aquest Parlament i dir-los que quan... li deia al diputat de Vox, li he dit sovint, que no ens insulten quan ens diuen comunistes, però sí que quan es refereixen a nosaltres com a extrema esquerra només els demanaria: Facin la reflexió si amb això el que fan no és blanquejar l'extrema dreta, situant que todos los extremos son iguales, aquello que acaba dient el discurs precisament populista de l'extrema dreta respecte de les polítiques progressistes. Jo només els demano que facin aquesta reflexió i per tal que pensin si això els beneficia a vostès, electoralment o no, i si a qui realment beneficia és precisament l'extrema dreta. Ja dic, jo no tinc cap problema en què intentin insultar dient-me comunista, però jo crec que precisament no som una gent radical, sinó al contrari, perquè avui, precisament el que fem és un exercici de responsabilitat, donant suport a uns pressupostos que, com he dit al principi, no són els nostres. No són els que ens agradaria. Segurament

serien molt més, en la seva forma de parlar, revolucionaris que el que són, però que, en definitiva, el que fem és això, intentar que la vida de la gent canviï per millor i, per tant, solucionar els problemes que realment té la gent.

Perquè deia a la primera intervenció, consellera, que un pressupost no és una suma de partides i per tant, que és això, que és l'eina més potent que té un govern o probablement la més important per convertir allò que en diem prosperitat o allò que diem de quina és l'economia del país en drets i, per tant, que es transformi en cohesió social. Que es noti de veritat la política en la vida de la gent.

Habitatge, trens, serveis públics i transició ecològica, en aquests àmbits és en el que es decidirà la legislatura. I això, precisament també ha estat el gruix de la nostra negociació. I bona part d'aquest gruix recau en la responsabilitat del seu departament. Nosaltres, els comuns, hem fet la nostra part de la feina. Ara cal que la resta de forces, que volen estabilitat i que volen progrés, arribin a un acord. Catalunya necessita avançar en la gestió dels impostos, evidentment, sí. Però els catalans i catalanes necessiten amb urgència més recursos que millorin els nostres serveis públics.

Per tant, li faig un prec, consellera: compleixin els acords d'investidura amb els comuns i amb Esquerra Republicana i negociïn per tenir els vots que els falten per aprovar aquests pressupostos. Sovint li he dit també si fa més de consellera de Territori o de Transició ecològica i ha de fer les dues coses. I afortunadament li diré, i afortunadament, perquè la política de Territori també s'ha de llegir amb aquesta mirada nova, no? No és només decidir on creixem, sinó com garantim el benestar, la seguretat i l'equitat, sobretot en un context en el que el clima ja no és el mateix. Durant molts anys, planificar volia dir ordenar usos de sòl i acompanyar el desenvolupament. Ja està. Avui planificar vol dir també una altra cosa, que és protegir la vida quotidiana de les persones, que els barris siguin habitables quan fa calor, que els serveis públics resisteixin episodis extrems, que no posem habitatges i equipaments allà on el risc és evident, com s'ha fet, i que el territori no acabi pagant, amb diners públics sobretot, decisions que es podien haver evitat.

Per això és important incorporar el principi de resiliència com a criteri polític central. Anticipació, cuidar, reduir vulnerabilitats, evitar que el cost del canvi climàtic el

carreguin sempre els i les mateixes, això és resiliència. I això exigeix que la planificació territorial i urbanística, tant la nacional com la municipal, integri de manera real i verificable criteris climàtics en les noves extensions urbanes i en la transformació de les ciutats.

I acabo amb dues peces que són el motor de tot plegat: completar la fiscalitat ambiental prevista a la llei de canvi climàtic i executar les mesures associades als pressupostos de carboni. Els pressupostos de carboni són un instrument seriós i com a tal ens obliguen a ser coherents i aquí hi ha una incompatibilitat que el país ha d'afrontar. No es pot defensar un sostre d'emissions i una trajectòria de reducció i alhora impulsar decisions com l'ampliació de l'aeroport o el Quart Cinturó, que previsiblement augmenten demanda i emissions en transport, un dels sectors més difícils de descarbonitzar. Si els pressupostos de carboni han de servir per governar, han de condicionar també les grans decisions. Tot allò que sigui coherència en l'emergència i el canvi climàtic ens posarem d'acord perquè, en definitiva, el que canviem no és el clima. El que canviem són les polítiques.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Mijoler. I en nom de la CUP té la paraula el diputat Cornellà, quan vostè vulgui.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Miri, el 2017, quan nosaltres vam afavorir l'aprovació del pressupost, en aquell moment estàvem per sota els 30.000 milions d'euros. Ara vostès en tenen 20.000 milions més i no han passat tants anys. Miri quina diferència. I en aquell moment tampoc no anava de trens perquè, com vostè sap, perquè vostès han votat a favor en el Ple de fa pocs dies, Catalunya patia la desinversió, com l'ha continuat patint en els darrers anys, fos dels governs del Partit Popular en aquell moment o després dels governs socialistes.

I nosaltres el que vam fer és una aposta clara del que ha estat el moviment democràtic més gran de les últimes dècades d'aquesta zona d'Europa, un moviment en favor de la llibertat del nostre poble. I vam pactar uns pressupostos a canvi d'un

referèndum i unes millores socials que es van incorporar. Una diferencia totalment abismal amb el que ara parlem. Perquè per desgràcia, han passat uns quants anys, hi ha 20.000 milions més, però els dèficits que pateix el nostre país, Catalunya, continuen més o menys igual, és a dir, no han variat. La desinversió ha continuat, el maltracte cap als serveis públics, l'espoli fiscal, etcètera, s'ha mantingut més o menys en els mateixos nivells.

Després ja parlant del pressupost que ens presenta, perquè avui al matí li deia al conseller de Presidència: Ostres, vostès al Govern són capaços..., són els primers que conec capaços de no complir un refrany català que diu: No es pot estar a missa i repicant campanes. I vostès ho són capaços de fer. Són capaços d'estar a missa i repicar campanes, perquè són capaços de portar transició ecològica i alhora territori. I mentre per un costat a Territori ens proposen la Ronda Nord, diguem-li Quart Cinturó, diguem-li la variant de les Preses-Olot, C-37, diguem-li els estudis d'alternatives de C-32, que ja tremolo quan diuen estudis d'alternatives. Ja està bé el mercat. Estudiem com han quedat, si de cas, a un tren-tram, però no mirin, més alternatives que ens coneixem. I això va cap a l'asfalt, perquè ja sabem quines són les polítiques.

Tampoc no compartim això l'ampliació de la línia de l'aeroport del Prat i per altre costat, vostès són capaços de parlar de transició energètica com si res, de fer més renovables, etcètera, no? Quan és totalment contradictori les polítiques que fan amb el mateix..., sota la mateixa Conselleria. Per un costat ens parlen de transició ecològica i per l'altre tiren endavant projectes i no en parlarem –però sí que li diré– l'aeroport, l'ampliació de l'aeroport perquè no va en aquest pressupost, però és una de les seves grans polítiques. És a dir, l'ampliació de l'aeroport de Barcelona a la llarga... Bé, aquestes són les seves polítiques, per tant, poden anar a missa i repicar campanes. Vostès en saben molt. Realment se'ls ha de dir, perquè no conec gaires governs que ho puguin fer. Segurament els del Partit Popular també ho farien, però directament no parlarien de transició ecològica perquè els cauria o de l'extrema dreta els cauria la cara de vergonya, però vostès sí que són capaços de, per un costat, dir-nos que hem de fer una transició energètica, que hem de descarbonitzar, etcètera, que el vehicle elèctric. I per l'altre costat van potenciant l'asfalt i les solucions de sempre, les que no han funcionat i ens han portat al desastre actual.

Jo, hi ha moltes coses d'aquest pressupost que no..., del seu departament, que no les compartim, ja li he dit, però sí que és veritat que n'hi ha d'altres que les compartim i que només faltaria! No hi ha d'haver cap problema.

I en habitatge no diguem... És a dir, ja entenem que s'han de donar ajudes perquè si les famílies no poden pagar, bé, però que ha de ser una política temporal. No es pot establir com una política estructural, perquè malament anem si hem d'anar pagant els lloguers. El que s'ha de fer és regular correctament i posar suficientment habitatge públic de lloguer al mercat, perquè no s'hagin de fer aquestes subvencions. És a dir, és aquesta la nostra crítica. No que s'hagi de fer per la situació dramàtica que estem vivint, perquè no s'han fet les polítiques adequades durant molts anys. Senzillament és això el que diem.

I en últim lloc, també sí que li diré que hi ha propostes que ens agraden: les inversions en els camins de ronda, altres propostes que és veritat que s'han aprovat en comissions aquí i que miri, miri, li diré així de clar: que s'havien negociat amb Junts i incomplien. Es van negociar amb Esquerra Republicana –els governs, parlo– i es van dilatar i no d'allò. I vostès les estan portant a terme algunes de les propostes que s'han aprovat aquí en seu parlamentària. I això també s'ha de dir, i ho dic perquè per ser coherent i perquè igual que hi ha moltes coses que no ens entenem, doncs també hi ha propostes que compartim. I que, mirin, han hagut d'arribar a vostès per complir els acords que fan entre municipis, acords parlamentaris i el govern de Catalunya.

Merci.

El president

Molt bé, diputat Cornellà. I per acabar, la diputada Candela, en nom del PSC.

Eva Candela López

Sí, gràcies, president. Ja per acabar molt ràpidament que se'ns ha anat fent tard, però no puc estar-me'n de dir el diputat de VOX que el que han fet avui d'esmerçar tants esforços en buscar aquestes partides relacionades amb la perspectiva de gènere, amb la igualtat homes-dones i inclús amb la violència masclista, posant en dubte punts liles és un tema que les dones no podem deixar passar i que tingui molt

clar que no farem ni un pas enrere en aquestes qüestions i que ens trobarà al davant plantant cara sempre que faci falta.

Però també li diria, a més, que sé que no li agrada gaire, però que miri de mirar-se les lleis també, perquè aquest país és un país democràtic, s'ha dotat de moltes lleis que ells haurien d'estudiar –ja fa poc– estudiar i repassar. Fa poc li interpel·lava dient-li: Vostè es mira la Constitució espanyola, però no mira l'Estatut d'Autonomia. I ara li diria: Hi ha d'altres lleis que també haurien de repassar des de VOX.

I a la diputada del PP, m'agradaria també fer-li una puntualització quan parla dels ajuts del lloguer i es dirigeix a ells parlant d'ajuts socials. Això és una qüestió que jo crec que no podem permetre. Un ajut al pagament del lloguer no és un ajut social. Inclús en la seva segona intervenció ha parlat de partides de tipus assistencial. Això crec que no és correcte i haurien de modificar el seu llenguatge, perquè és menysprear a tota una sèrie de..., tractar amb menyspreu a una sèrie

Fitxer 14

de ciutadania que en certs moments donats es pot trobar que no pugui pagar el lloguer temporalment.

I ja reiterar, finalment, la satisfacció del nostre grup parlamentari amb el projecte de pressupost que avui se'ns ha presentat per al 2026. I tornar a insistir que Catalunya necessita un pressupost i els ciutadans i ciutadanes de Catalunya ens esperen.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, per acabar, l'última ronda. Només per part de la consellera, eh? Vull dir que no hi ha contrarèplica. Vull dir que aprofiti ara que no li podran dir re.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Silvia Paneque i Sureda)

Em vol dir, president, que no els animi, no? (*La consellera riu.*) No, que per al·lusions poden demanar després, també, no? (*La consellera riu.*) No. molt breument, perquè és veritat que algunes qüestions havien quedat sobre la taula.

Respecte a la inversió de l'Energètica, és veritat que hi ha alguns d'aquests projectes que no apareixeran exactament a inversions, perquè són transferències... Per exemple, l'IREC, l'Institut de Recerca en Energia. Per posar algun exemple, tant Prima com el Plemcat no ho veuran estrictament com a inversió perquè és una transferència a organismes que després executaran, eh? Per tant, si volen, podem mirar en aquestes partides per veure la inversió indirecta, eh?, en podríem dir, a través d'entitats o d'organismes que depenen del departament. En tot cas, només Prima i Plemcat sumarien 37 milions d'euros més a la inversió que vostè assenyalava. Per tant, creguin-me que l'aposta per l'Energètica –a més a més, ho compartim també amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i amb els Comuns i amb la CUP també– és clara i és definitiva. La Direcció General d'Energia és altra qüestió. Allà el que necessiten són mans i recursos humans, eh? Per tant, potser alguna disminució que veu vostè de partida va en aquesta direcció, però en Direcció General d'Energia el que estem ara impulsant són contractacions. En tenim ara per endavant unes vint-i-sis, vint-i-set per reforçar la direcció general, per tots aquests tràmits de parcs, precisament, que estan entrant.

A Torreblanca - Quatre Pilans el PDU està a punt de finalitzar. Les properes setmanes crec que ja podrem doncs anunciar-ho i traslladar-ho. I la veritat és que, en fi, és la finalització d'un pla director urbanístic que ha costat molt d'esforç en diferents àmbits, però amb el treball del secretari Puga i dels equips la veritat és que les properes setmanes no trigarem gaire a poder donar bones notícies al respecte.

Sobre la inquietud que té vostè de..., bé, el tema, no?, del finançament i que tot això s'està traient, no?, dels recursos propis de catalans i catalanes, jo només m'atreveixo a dir-los que, si tant interès tenen en la millora del finançament de Catalunya, doncs benvinguts. Com saben vostès, necessitarem, a més a més, el seu suport per a la tramitació del finançament, i espero que després, amb els vots, puguin mostrar aquest interès que tenen a millorar el finançament a Catalunya.

Esquerra Republicana. Em reitero, és a dir, el temps marcat són els de les necessitats que té Catalunya. Donem-nos aquests dies. Crec, en fi, que el temps ha d'ajudar, no?, a que això sigui possible. Els acords d'investidura que vostè m'assenyalava –i és veritat– són acords d'investidura molt exigents, els d'aquesta investidura. És veritat que ho diferencia d'altres acords. Nosaltres no només ho varem acceptar, sinó que el president ja ha traslladat que honorarà aquests acords. I, per tant, esperem, no?, que aquests dies doncs puguem arribar a l'acord que Catalunya necessita i mereix.

Respecte al Partit Popular, ja la diputada Candela ho ha dit. La veritat, a mi també m'ha sabut greu la manera d'expressar-ho. Donar oportunitats a la ciutadania no és assistencial, és donar oportunitats. I qualsevol pot entendre que encara avui a Catalunya, lamentablement, es neixi en un lloc o en un altre, hi ha diferències en oportunitats, i això no és fer ni caritat ni assistencialisme; és, precisament, drets i deures generar aquestes oportunitats. Al fons d'emancipació, doncs, hi discrepem. Si tenen polítiques, millores per incentivar aquests pisos que puguin anar a la borsa, saben que hi estem oberts.

Jo diria que, sobretot –a VOX–, són 3,6 milions d'euros el cost dels inspectors. La veritat és que és veritat que se m'havia passat.

Al Grup Parlamentari dels Comuns. Miri, em fa honor liderar aquesta conselleria. I una de les eines, que n'he parlat poc, però que més il·lusió em fa d'impulsar és el pla territorial general, que va en la direcció del que vostè deia. Aquesta mirada... Tenia un mapa, que no l'he posat, que a qui dirigeix el gabinet tècnic de la conselleria l'hi vaig encomanar, un mapa on es veuen moltes de les inversions que avui els hi he explicat –hídriques, energètiques, d'habitatge– en un sol mapa, que és la base del pla territorial general, de la revisió. Aquesta eina de planificació des de l'últim govern de progrés que no s'ha renovat ni s'ha actualitzat. Per tant, és veritat que aquest treball transversal crec que ens pot donar bons resultats, no?, i una fulla de ruta de la Catalunya 2050, de la Catalunya del futur. Pressupostos de carboni –n'he pres bona nota.

Gràcies, en general, pel to constructiu. Els hi dic de debò. Crec que hem tingut un bon debat i hem pogut exposar les xifres del departament. I a la CUP també doncs

agrair-li el to. És veritat que en l'àmbit climàtic vostè deia que potser no prou, però hem fet quatre coses que jo crec que posen de relleu el compromís d'aquesta consellera en aquest àmbit: trenta-vuit noves places als parcs naturals –mai, mai s'havia ampliat el personal dels parcs naturals–, pressupostos de carboni, pla territorial d'implantació de renovables i la primera convocatòria per a entitats del tercer sector ambiental i ens locals per a la compra d'espais per poder-los conservar en condicions.

Res més. Dir-los que estic molt convençuda que aquest increment de 1.700 milions d'euros al departament, de manera consolidada, van en la direcció correcta: habitatge, mobilitat, infraestructures i transició ecològica. Que, a més a més, el nivell d'execució... No m'ho han preguntat, però pensava que algú diria: «Bé, volen més recursos, però, a quin nivell estan executant?» El 2025, Infraestructures de Catalunya va executar en un noranta per cent. Per tant, estem executant. Necessitem aquests recursos, Catalunya necessita aquests recursos per actualitzar i modernitzar el transport públic, l'habitatge, la mobilitat i àmbits de transició ecològica.

Per tant, moltíssimes gràcies, de veritat, pel debat, per les aportacions, i hi continuem.

El president

Molt bé. (*Àngels Esteller Ruedas demana per parlar.*) Diputada Esteller, és que no... Digui'm.

Àngels Esteller Ruedas

No; per al·lusions, senyor president.

El president

Però és que no han sigut al·lusions personals ni...

Àngels Esteller Ruedas

Sí home, i tant que sí. M'han anomenat pel cognom, i la consellera també. Miri, jo l'únic que vull dir...

El president

Trenta segons, trenta segons.

Àngels Esteller Ruedas

...és una cosa: el Grup Popular, i en aquest cas jo, no hem tractat pejorativament ningú. Amb tot el respecte a les persones que reben l'ajut. Un ajut de la Generalitat a qualsevol persona és una prestació social, al marge del nom que tingui el programa. El finançament d'una administració pública a una persona amb un caràcter d'un finançament públic és una prestació social.

El president

D'acord, diputada Esteller. Diputada Esteller, ha quedat clar.

Àngels Esteller Ruedas

I, per tant, jo no he criticat ningú pejorativament. El que sí que he dit...

El president

Diputada Esteller, si us plau, escolti'm.

Àngels Esteller Ruedas

...és política assistencial, no les persones. Lo que fan els ajuntaments...

El president

Si us plau, diputada Esteller, ja ha fet esment del que ha cregut oportú. Res més. Donar les gràcies pel to, per la forma i per tot plegat a tot l'equip de la consellera, al senyor Terrades i a la consellera Paneque.

Cuideu-vos molt i bona tornada a casa.

La sessió s'aixeca a...